

Til lovforslag nr. L 105. Betænkning afgivet af retsudvalget den 27. maj 1983

Betænkning

over

Forslag til udlændingelov

Udvalget har holdt en række møder og har herunder haft samråd med justitsministeren. Udvalget har endvidere stillet spørgsmål til justitsministeren og indenrigsministeren, som disse har besvaret skriftligt.

Nogle af udvalgets spørgsmål og ministerens svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Der er under udvalgsarbejdet modtaget mundtlige og/eller skriftlige henvendelser fra de i bilag 1 til betænkningen nævnte.

Herefter indstiller et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af justitsministeren stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet under nr. 1, 2, 4, 6, 8, 10, 12, 13, 14, 15, 17, 20, 23, 27, 29, 33, 34, 35, 36, 37, 40, 41, 42, 43, 46, 48, 49, 54, 56, 59, 61, 62, 63, 68, 71, 73, 74, 77, 80 og 81 stillede og tiltrådte ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet under nr. 1, 2, 4, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 22, 28, 31, 34, 35, 36, 38, 40, 41, 42, 43, 47, 48, 50, 52, 54, 56, 61, 68, 71, 73, 74, 77, 80 og 81 stillede og tiltrådte ændringsforslag.

Et *fjerde mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) udtaler:

Formålet med dette lovforslag er først og fremmest at skabe et bedre system med hensyn til behandling af udlændinge, retfærdighed og en mere klar og letforståelig lovgivning.

Mindretallet er betænkeligt ved den sidste tids forhastede gennemgang af ændringsforslag.

Mindretallet finder, at der fortsat er en række tvivlsspørgsmål bl.a. med hensyn til administrationen af loven, der efter mindretallets opfattelse vil blive delt mellem justitsministeren og indenrigsministeren, dersom visse af de stillede ændringsforslag bliver vedtaget.

Overgangen til den nye lov er også uklar, ligesom man kan sætte spørgsmålstegn ved igangsættelsesdatoen, for ikke at tale om de problemer, der kan opstå ved en eventuel gradvis igangsættelse.

Mindretallets hovedindtryk er, at justitsministerens oprindelige lovforslag gøres mindre klart og enkelt gennem de mange ændringsforslag, dersom de vedtages.

Mindretallet så gerne, at den endelige behandling af lovforslaget blev udsat til næste samling, så en virkelig gennearbejdet lov kunne blive resultatet.

Mindretallet indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet og de af justitsministeren stillede ændringsforslag bortset fra de under nr. 69, 70, 78 og 80 stillede.

Et *femte mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet under nr. 1, 2, 4, 6, 7, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 19, 21, 24, 27, 30, 32, 34, 38, 40, 41, 42, 43, 46, 48, 51,

53, 55, 58, 59, 60, 61, 64, 67, 73, 74, 76, 80 og 81 stillede og tiltrådte ændringsforslag.

Mindretallet skal i øvrigt udtale:

Mindretallet har lagt vægt på, at retssikkerheden for indvandrere nu betrygges, så Danmark ikke mere skal være i den situation, som den tidligere ombudsmand Lars Nordskov Nielsen så præcist og rammende beskrev med ordene: »Behandlingen i Danmark af indvandrere og udlændinge er ikke en retsstat værdig«.

Mindretallet mener, at politiet alene bør bevare tilsynet med udlændinge i et år. Udlændingen har i dette tidsrum haft mulighed for at tilpasse sig til danske forhold, og det danske samfund skal derefter give indvandreren større og større retssikkerhed.

I det første år vil udlændingen kunne udvises for forhold som f.eks. ulovlig næring og drukkenskab, der er til gene for andre.

Derefter vil indvandreren blive behandlet, således som det er foreslået i betænkningen om udlændingelovgivningen (betænkning nr. 968/1982).

Væsentlige forbedringer i sikringen af indvanderens retssikkerhed sker, når indvandreren har været her 4 år; og når indvandreren har været her 7 år, vil kun forhold, der truer Danmarks sikkerhed, samt deltagelse i organiseret international narkotikahandel være udvisningsgrund.

Når mindretallet foreslår, at forholdet mellem indvandrere og det danske samfund overgår til indenrigsministeren, hænger det sammen med, at når indvandreren har været her i 1 år, kan indvandreren alene udvises efter domstolsafgørelse.

Familiesammenføring flyttes som helhed over til indenrigsministeren. En person, der kommer til Danmark som følge af familiesammenføring, har en gruppe at støtte sig til. Dette gælder ikke andre indvandrere.

Ændringsforslag

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 3

1) I 1. pkt. indsættes efter »Udlændinge, der« ordene: »efter regler fastsat«.

Til § 5

Af et *flertal* (Ole Espersen (S), Hans Jørgen Jensen (S), Torben Lund (S), Lissa Mathiasen (S), Erik B. Smith (S), Jimmy Stahr (S), Alice Faber (SF), Ebba Strange (SF) og Bernhard Baunsgaard (RV)):

2) *Stk. 2* affattes således:

»*Stk. 2.* Justitsministeren kan fastsætte regler om, at børn under 18 år, der har fast ophold hos forældremyndighedens indehaver, er fritaget for opholdstilladelse.«

Af *justitsministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (Annelise Gotfredsen (KF), Hagen Hagensen (KF), Bjørn Elmquist (V), Anders Poulsen (V), Hans E. Jacobsen (FP), La-waetz (FP), Nør-Christensen (CD) og Bir-gith Mogensen (CD)):

3) *Stk. 2* affattes således:

»*Stk. 2.* Justitsministeren kan fastsætte regler om, at børn under 16 år, der har fast ophold hos forældremyndighedens indehaver, er fritaget for opholdstilladelse.«

Til § 7

Af *flertallet under nr. 2*:

4) Paragraffen affattes således:

»§ 7. Efter ansøgning gives der opholdstilladelse til en udlænding, som befinder sig her i landet eller på grænsen,

- 1) hvis udlændingen er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951, eller
- 2) hvis det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde ikke bør kræves, af udlændingen vender tilbage til sit hjemland.

Stk. 2. Opholdstilladelse efter stk. 1 kan nægtes, såfremt udlændingen allerede har opnået beskyttelse i et andet land eller på grund af længerevarende ophold, derboende nære slægtninge eller andre tilsvarende forhold har nærmere tilknytning til et andet land, hvor udlændingen må antages at kunne opnå beskyttelse.

Stk. 3. *Stk. 1* finder tilsvarende anvendelse på en udlænding, som ikke befinder sig her i landet eller på grænsen, såfremt Danmark på grund af udlændingens tidligere længerevarende ophold her i landet, herboende nære slægtninge eller anden tilsvarende tilknytning

må anses for nærmest til at yde den pågældende beskyttelse.«

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *mindretallet* under nr. 3:

5) Paragraffen affattes således:

»§ 7. Efter ansøgning gives der opholdstilladelse til en udlænding, som befinder sig her i landet eller på grænsen, og som har behov for beskyttelse i Danmark,

- 1) hvis udlændingen er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951, eller
- 2) hvis det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde ikke bør kræves, at udlændingen vender tilbage til sit hjemland.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 omfatter ikke udlændinge, der er kommet hertil som led i en omfattende indstrømning af flygtninge.«

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 8

6) Paragraffen affattes således:

»§ 8. Efter ansøgning gives der opholdstilladelse til udlændinge, der kommer hertil som led i en aftale med De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge eller lignende international aftale.«

Til § 9

Af et *mindretal* (Alice Faber (SF), Ebba Strange (SF) og Bernhard Baunsgaard (RV)):

7) Paragraffen affattes således:

»§ 9. Efter ansøgning gives der opholdstilladelse til:

- 1) En udlænding, som tidligere har haft dansk indfødsret.
- 2) En udlænding, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person.
- 3) Mindreårigt barn af en i Danmark fastboende person eller dennes ægtefælle, når barnet bor hos forældremyndighedens indehaver.
- 4) Forældre over den erhvervsaktive alder til et dansk eller nordisk barn. Opholdstilladelse kan gøres betinget af, at barnet påtager sig forsørgelsen af forældrene.

delse kan gøres betinget af, at barnet påtager sig forsørgelsen af forældrene.

- 5) Forældre over den erhvervsaktive alder til en udlænding med tidsubegrænset opholdstilladelse eller med opholdstilladelse efter §§ 7-8. Opholdstilladelse kan gøres betinget af, at barnet påtager sig forsørgelsen af forældrene.

Stk. 2. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til andre udlændinge:

- 1) Hvis udlændingen uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde har nær familiemæssig eller lignende tilknytning til en i Danmark fastboende person.
- 2) Hvis væsentlige beskæftigelsesmæssige eller erhvervs-mæssige hensyn taler for at imødekomme ansøgningen.
- 3) Hvis ganske særlige grunde i øvrigt taler derfor.

Stk. 3. Opholdstilladelse efter stk. 1-2 skal være opnået inden indrejsen. Ansøgning kan dog i særlige tilfælde indgives her i landet.«

Af et *mindretal* (Ole Espersen (S), Hans Jørgen Jensen (S), Torben Lund (S), Lissa Mathiasen (S), Erik B. Smith (S) og Jimmy Stahr (S)):

8) Paragraffen affattes således:

»§ 9. Efter ansøgning gives der opholdstilladelse til:

- 1) En udlænding, som tidligere har haft dansk indfødsret.
- 2) En udlænding, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person.
- 3) Mindreårigt barn af en i Danmark fastboende person eller dennes ægtefælle, når barnet bor hos forældremyndighedens indehaver.
- 4) Forældre over 60 år til et dansk eller nordisk barn eller et barn med opholdstilladelse efter §§ 7-8.
- 5) Forældre over 60 år til en udlænding med tidsubegrænset opholdstilladelse. Opholdstilladelse kan dog i almindelighed kun gives, hvis ansøgeren ikke har andre børn i hjemlandet, som kan påtage sig forsørgelsen.

Stk. 2. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til andre udlændinge:

- 1) Hvis udlændingen uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde har nær familiemæssig eller lignende tilknytning til en i Danmark fastboende person.
- 2) Hvis væsentlige beskæftigelsesmæssige eller erhvervsmæssige hensyn taler for at imødekomme ansøgningen.
- 3) Hvis ganske særlige grunde i øvrigt taler derfor.

Stk. 3. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 4-5, eller stk. 2, nr. 1, kan betinges af, at den person, der bor i Danmark, påtager sig at forsørge ansøgeren.

Stk. 4. Opholdstilladelse efter stk. 1-2 skal være opnået inden indrejsen. Justitsministeren kan dog fastsætte regler om, i hvilke tilfælde ansøgning om opholdstilladelse kan indgives her i landet.«

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *mindretallet under nr. 3:*

9) Paragraffen affattes således:

»§ 9. Efter ansøgning gives der opholdstilladelse til:

- 1) En udlænding, som tidligere har haft dansk indfødsret.
- 2) En udlænding, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person.
- 3) Mindreårigt barn af en i Danmark fastboende person eller dennes ægtefælle, når barnet bor hos forældremyndighedens indehaver.
- 4) Forældre, som er over 60 år, og som bor hos et dansk eller nordisk barn. Opholdstilladelse kan dog kun gives, hvis barnet påtager sig forsørgelsen af forældrene.
- 5) Forældre, som er over 60 år, og som bor hos et barn, der er udlænding med tidsubegrænset opholdstilladelse eller med opholdstilladelse efter §§ 7-8. Opholdstilladelse kan dog kun gives, hvis barnet påtager sig forsørgelsen af forældrene, og hvis ansøgeren ikke har andre børn, som kan påtage sig forsørgelsen.

Stk. 2. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til andre udlændinge:

- 1) Hvis væsentlige beskæftigelsesmæssige eller erhvervsmæssige hensyn taler for at imødekomme ansøgningen.

- 3) Hvis ganske særlige grunde i øvrigt taler derfor.

Stk. 3. Opholdstilladelse efter stk. 1-2 skal være opnået inden indrejsen. Justitsministeren kan dog fastsætte regler om, i hvilke tilfælde ansøgning om opholdstilladelse kan indgives her i landet.«

Af et *mindretal* (Ole Espersen (S), Hans Jørgen Jensen (S), Torben Lund (S), Lissa Mathiasen (S), Erik B. Smith (S), Jimmy Stahr (S), Alice Faber (SF) og Ebba Strange (SF)):

Til § 11

10) I *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »den første opholdstilladelse blev givet« til: »udlændingen med lovligt ophold tog fast bopæl her«.

Af *mindretallet under nr. 7:*

Til § 12

11) Paragraffen affattes således:

»§ 12. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om opholdstilladelser, herunder om adgangen til opholdstilladelse og om tilladelsernes varighed.

Stk. 2. I opholdstilladelser kan der kun fastsættes betingelser, som kan begrundes i hensynet til den offentlige sikkerhed eller sundhed eller den pågældendes egne forhold under opholdet i Danmark. Justitsministeren fastsætter nærmere regler herom.«

Til § 17

Af *flertallet under nr. 2:*

12) I *stk. 1* indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Har udlændingen med henblik på varigt ophold lovligt boet mere end 2 år her i landet, bortfalder opholdstilladelsen dog først, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder.«

13) I *stk. 1, 3. pkt.*, der bliver *stk. 1, 4. pkt.*, ændres ordet »det« til: »de«.

14) *Stk. 2* affattes således:

»*Stk. 2.* Det kan dog efter ansøgning bestemmes, at en opholdstilladelse ikke skal

anses for bortfaldet i de i stk. 1 nævnte tilfælde.«

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

15) I *stk. 3* ændres »§ 7« til: »§§ 7-8«.

Til § 18

Af et *mindretal* (Alice Faber (SF) og Ebba Strangé (SF)):

16) Paragraffen udgår.

Af et *mindretal* (Ole Espersen (S), Hans Jørgen Jensen (S), Torben Lund (S), Lissa Mathiasen (S), Erik B. Smith (S), Jimmy Stahr (S) og Bernhard Baunsgaard (RV)):

17) Efter *stk. 1* indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Bestemmelsen i *stk. 1* gælder dog ikke, hvis udlændingen med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de sidste 2 år.«

Til § 19

Af *mindretallet under nr. 16*:

18) I *stk. 1* udgår *nr. 2*.

Nr. 3 bliver herefter *nr. 2*.

Af *mindretallet under nr. 7*:

19) *Stk. 2* udgår, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Bestemmelserne i *stk. 1* finder ikke anvendelse på en udlænding, som er omfattet af §§ 7, 8 eller 9, *stk. 1*, og som med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de sidste 2 år. Inddragelse kan dog ske efter *stk. 1*, *nr. 1*, såfremt udlændingen har opnået opholdstilladelsen ved svig.

Stk. 3. Adgangen til at inddrage en opholdstilladelse efter *stk. 1* ophører fuldstændigt, når udlændingen lovligt har boet her i landet i mere end de sidste 4 år.«

Stk. 3-4 bliver herefter *stk. 4-5*.

(Vedtages ændringsforslag *nr. 7*, skal der i *stk. 2* i stedet for til »§§ 7, 8 eller 9, *stk. 1*« henvises til: »§§ 7, 8 eller 9, *stk. 1* og 2«).

Af *mindretallet under nr. 8*:

20) *Stk. 2* udgår, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Bestemmelserne i *stk. 1* finder ikke anvendelse på en udlænding, som er omfattet af §§ 7, 8 eller 9, og som med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de sidste 2 år.

Stk. 3. En tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse kan uanset reglerne i *stk. 2* inddrages, såfremt udlændingen har opnået opholdstilladelsen ved svig.«

Stk. 3-4 bliver herefter *stk. 4-5*.

(Vedtages ændringsforslag *nr. 8*, skal der i *stk. 2* i stedet for til »§§ 7, 8 eller 9, *stk. 1*« henvises til: »§§ 7, 8 eller 9, *stk. 1* og 2,«).

Af et *mindretal* (Bernhard Baunsgaard (RV)):

Til § 20

21) Paragraffen affattes således:

»§ 20. Er der i medfør af §§ 7 eller 8 givet opholdstilladelse til en udlænding, der er kommet hertil som led i en omfattende indstrømning af flygtninge, kan tilladelsen inddrages, hvis tredjeland har erklæret sig villig til at modtage og yde den pågældende beskyttelse og udlændingen selv er indforstået med at tage ophold i dette land, eller hvis de omstændigheder, der begrundede opholdstilladelsen, klart er bortfaldet.«

Til § 22

Af *mindretallet under nr. 16*:

22) Paragraffen affattes således:

»§ 22. Udlændinge, der med henblik på varigt ophold har opholdt sig her i landet i mere end 2 år, kan ikke udvises på grund af kriminalitet, såfremt straffen afsones i Danmark.«

Af *mindretallet under nr. 8*:

23) Paragraffen affattes således:

»§ 22. Udlændinge, som med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de sidste 7 år, og udlændinge med opholdstilladelse efter §§ 7-8 kan kun udvises, hvis:

- 1) Udvisning findes påkrævet af hensyn til statens sikkerhed.
- 2) Udlændingen vedholdende har begået grov kriminalitet.«

Af *mindretallet* under nr. 21:

Underændringsforslag
til ændringsforslag nr. 23

24) I den under ændringsforslag nr. 23 foreslåede affattelse af § 22 affattes nr. 2 således:

»2) Udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 4 års fængsel eller anden tilsvarende strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en lovovertrædelse, der er led i professionel organiseret international handel med euforiserende stoffer.«

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *mindretallet* under nr. 3:

25) I paragraffen ændres »§ 7« til: »§§ 7-8«.

26) I nr. 2 ændres »fængselsstraf« til: »straf af mindst 2 års fængsel«, og ordene »for en lovovertrædelse, som kan medføre fængsel i 2 år eller derover« udgår.

Af *mindretallet* under nr. 17:

Ny paragraf

27) Efter § 22 indsættes som ny paragraf:

»§ 01. Udlændinge, som med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de sidste 4 år, kan kun udvises:

- 1) Af de i § 22 nævnte grunde.
- 2) Hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter og udlændingens forhold begrunder en nærliggende fare for, at udlændingen under fortsat ophold har i landet vil begå forbrydelser.
- 3) Hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 4 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter og udlændingen under hensyn til arten eller grovheden af den begåede kriminalitet ikke bør forblive i landet.«

Til § 23

Af *mindretallet* under nr. 16:

28) Paragraffen affattes således:

»§ 23. Andre udlændinge med opholdstil-ladelse og nordiske statsborgere kan udvises, hvis de idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse og der på grund af lovovertrædelsens beskaffenhed og omstændighederne i øvrigt er bestemte grunde til at antage, at udlændingen fortsat vil begå lovovertrædelser her i landet.«

Af *mindretallet* under nr. 8:

29) Paragraffen affattes således:

»§ 23. Andre udlændinge kan udvises:

- 1) Af de i §§ 22 eller 01 nævnte grunde.
- 2) Hvis udlændingen idømmes straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der giver mulighed for frihedsberøvelse, og de øvrige betingelser i § 01, nr. 3, er opfyldt.
- 3) Hvis udlændingen idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der giver mulighed for frihedsberøvelse for en lovovertrædelse, der kan medføre højere straf end hæfte. Har en udlænding med lovligt ophold fast bopæl her i landet, kan udvisning dog kun ske, hvis udlændingen idømmes højere straf end hæfte eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter og der på grund af overtrædelsens beskaffenhed og omstændighederne i øvrigt er bestemte grunde til at antage, at udlændingen under fortsat ophold her i landet vil begå lovovertrædelser.
- 4) Hvis udlændingen opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse.«

Af *mindretallet* under nr. 21:

Underændringsforslag
til ændringsforslag nr. 29

30) I den under ændringsforslag nr. 29 foreslåede affattelse af § 23 udgår nr. 2. Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 2 og 3.

Til § 24

Af *mindretallet* under nr. 16:

31) Paragraffen udgår.

Af *mindretallet* under nr. 21:

32) Ordene »de sidste 2 år« ændres til: »det sidste år«.

Af mindretallet under nr. 8:

33) Paragraffen affattes således:

»§ 24. En udlænding, som ikke har boet her i landet i længere tid end de sidste 2 år, kan desuden udvises, hvis udlændingen helt eller delvis ernærer sig på ulovlig vis.«

Stk. 2. En udlænding, som ikke har boet her i landet i længere tid end det sidste år, kan desuden udvises:

- 1) Hvis udlændingen på grund af alkoholmisbrug jævnligt har givet anledning til ulempe for andre eller til forstyrrelse af ro og orden.
- 2) Hvis udlændingen ulovligt besidder eller bruger euforiserende stoffer.«

(Vedtages ændringsforslag nr. 24, 27, 30 og 32, skal der foretages følgende konsekvensrettelser:

I § 10, stk. 1, nr. 1, i § 34, nr. 1, og i § 48, stk. 1, 1. pkt., skal der i stedet for til »§ 22, nr. 2, eller § 23, nr. 1, jfr. § 22, nr. 2, eller § 23, nr. 2,« henvises til: »§ 22, nr. 2, eller § 01, nr. 1, jfr. § 22, nr. 2, eller § 01, nr. 2-3, eller § 23, nr. 1, jfr. §§ 22, nr. 2, eller 01, nr. 2-3, eller § 23, nr. 2,«.

I § 26 skal der i stedet for til »§§ 22 og 24« henvises til: »§§ 22-24« (jfr. herved ændringsforslag nr. 38).

I § 32, stk. 1, og § 35, stk. 1, 1. pkt., skal der i stedet for til »§ 23, nr. 3, og § 24« henvises til: »§ 23, nr. 3, og § 24«.

I § 35, stk. 1, 2. pkt., skal der i stedet for til »§ 22, nr. 1, og § 23, nr. 1, jfr. § 22, nr. 1,« henvises til: »§ 22, nr. 1, § 01, nr. 1, jfr. § 22, nr. 1, og § 23, nr. 1, jfr. § 22, nr. 1,«.)

(Vedtages ændringsforslag nr. 23, 27, 29 og 33 skal der foretages følgende konsekvensrettelser:

I § 10, stk. 1, nr. 1, i § 34, nr. 1, og i § 48, stk. 1, 1. pkt., skal der i stedet for til »§ 22, nr. 2, eller § 23, nr. 1, jfr. § 22, nr. 2, eller § 23, nr. 2,« henvises til: »§ 22, nr. 2, eller § 01, nr. 1, jfr. § 22, nr. 2, eller § 01, nr. 2-3, eller § 23, nr. 1, jfr. §§ 22, nr. 2, eller 01, nr. 2-3, eller § 23, nr. 2-3,«.

I § 26 skal der i stedet for til »§§ 22 og 24« henvises til: »§§ 22-24« (jfr. herved ændringsforslag nr. 37).

I § 32, stk. 1, og § 35, stk. 1, 1. pkt., skal der i stedet for til »§ 23, nr. 3, og § 24« henvises til: »§ 23, nr. 4, og § 24«.

I § 35, stk. 1, 2. pkt., skal der i stedet for til »§ 22, nr. 1, og § 23, nr. 1, jfr. § 22, nr. 1,« henvises til: »§ 22, nr. 1, § 01, nr. 1, jfr. § 22, nr. 1, og § 23, nr. 1, jfr. § 22, nr. 1,«.)

Til § 25

Af justitsministeren, tiltrådt af udvalget:

34) Efter ordet »belastende« indsættes: » , navnlig«.

Af mindretallet under nr. 10:

35) Efter nr. 2 indsættes som nyt nummer:

»3) udlændingens tilknytning til landet i øvrigt, herunder at udlændingen er kommet hertil som barn eller ganske ung og dermed helt eller delvis har haft sin opvækst her i landet,«.

36) Efter nr. 3, der bliver nr. 4, indsættes som nyt nummer:

»5) risikoen for, at udlændingen vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold.«

Til § 26

Af mindretallet under nr. 8:

37) Paragraffen affattes således:

»§ 26. De i §§ 19 og 22-24 nævnte tidsrum regnes fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregistret, eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet for ansøgningens indgivelse.

Stk. 2. Ophold med en opholdstilladelse, der er opnået ved svig, anses ikke for lovligt ophold.

Stk. 3. Den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, medregnes ikke i de i stk. 1 nævnte tidsrum.«

Af mindretallet under nr. 7:

Underændringsforslag

til ændringsforslag nr. 37

38) I den under ændringsforslag nr. 37 foreslåede affattelse af § 26 udgår *stk. 2.*

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

(Vedtages ændringsforslag nr. 10, 12, 17 og 20, skal der i § 26, stk. 1, endvidere henvises til: »§ 11, stk. 2, 1. pkt., § 17, stk. 1, 3. pkt., § 18, stk. 2, og § 19, stk. 2, 1. pkt.«).

(Vedtages ændringsforslag nr. 19, skal der i § 26, stk. 1, endvidere henvises til: »§ 19, stk. 2, 1. pkt.«).

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *mindretallet under nr. 3*:

39) Paragraffen affattes således:

»§ 26. Den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden straf-feretlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, medregnes ikke i de i §§ 22–24 nævnte tidsrum.«

Af *flertallet under nr. 2*:

Til § 27

40) I *stk. 1* ændres »der ikke har fast bopæl her i landet« til: »der ikke har opholdstilladelse, eller en nordisk statsborger, som ikke har fast bopæl her i landet«.

41) I *stk. 2* udgår », medmindre udlændingen har opholdstilladelse«.

42) Efter *stk. 2* indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 3.* En udlænding, der ikke har fast bopæl her i landet, kan uanset bestemmelserne i kapital I afvises, såfremt det findes påkrævet af hensyn til statens sikkerhed.«

Til § 30

43) Paragraffen affattes således:

»§ 30. En udlænding må ikke udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videre- sendelse til et sådant land.

Stk. 2. Bestemmelsen i *stk. 1* finder tilsvarende anvendelse, såfremt de i § 8 nævnte omstændigheder foreligger. Dette gælder dog ikke, hvis der er bestemte grunde til at anta-

ge, at udlændingen frembyder fare for landets sikkerhed, eller hvis udlændingen efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må antages at frembyde nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed.«

(Vedtages ændringsforslag nr. 4, skal der i stedet for til »§ 8« henvises til: »§ 7, stk. 1, nr. 2, eller *stk. 3*, jfr. *stk. 1*, nr. 2«.)

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *mindretallet under nr. 3*:

44) Paragraffen affattes således:

»§ 30. En udlænding må ikke udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videre- sendelse til et sådant land.

Stk. 2. Bestemmelsen i *stk. 1* finder tilsvarende anvendelse, såfremt de i § 8 nævnte omstændigheder foreligger.

Stk. 3. *Stk. 1–2* gælder dog ikke, hvis der er bestemte grunde til at antage, at udlændingen frembyder fare for landets sikkerhed, eller hvis udlændingen efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må antages at frembyde nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed.«

(Vedtages ændringsforslag nr. 5, skal der i *stk. 2* i stedet for til »§ 8« henvises til: »§ 7, *stk. 1*, nr. 2«.)

Til § 31

45) Efter *stk. 1* indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Bestemmelse om indrejseforbud kan træffes i forbindelse med en beslutning om afvisning efter § 27, *stk. 2*, jfr. *stk. 1*, nr. 4 eller 5.«

Stk. 2–3 bliver herefter *stk. 3–4*.

Til § 36

Af *justitsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Alice Faber (SF) og Ebba Strange (SF)):

46) *Stk. 1–2* udgår og erstattes af følgende:

»En udlænding, der er frihedsberøvet efter § 35, skal, medmindre den pågældende forinden løslades, inden 3 døgn efter frihedsberøvelsens iværksættelse fremstilles for retten, der tager stilling til spørgsmålet om frihedsberøvelsens lovlighed og fortsatte oprethol-

delse. Fremstillingen skal ske for retten på det sted, hvor udlændingen er tilbageholdt.«

Stk. 3-7 bliver herefter stk. 2-6.

Af mindretallet under nr. 16:

Underændringsforslag
til ændringsforslag nr. 46

47) I det under ændringsforslag nr. 46 foreslåede *stk. 1* ændres »3 døgn« til: »24 timer«.

Af flertallet under nr. 2:

48) I *stk. 5*, der bliver *stk. 4*, indsættes efter »De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge« ordene: »eller for Dansk Flygtningshjælp«.

Til § 45

Af mindretallet under nr. 8:

49) Paragraffen affattes således:

»§ 45. Afgørelser vedrørende meddelelse, bortfald, inddragelse eller forlængelse af opholdstilladelse eller arbejdstilladelse træffes af indenrigsministeren eller den, som indenrigsministeren bemyndiger dertil.

Stk. 2. Det samme gælder afgørelser om udvisning efter §§ 23, nr. 3, og 24.«

Af mindretallet under nr. 16:

Underændringsforslag
til ændringsforslag nr. 49

50) I den under ændringsforslag nr. 49 foreslåede affattelse af § 45 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Indenrigsministerens afgørelser kan, bortset fra de i § 51 nævnte afgørelser, påklages til indvandrernævnet.«

(Vedtages ændringsforslag nr. 29, skal der i *stk. 2* i stedet for til »§ 23, nr. 3« henvises til: »§ 23, nr. 4«).

Af mindretallet under nr. 21:

51) Paragraffen affattes således:

»§ 45. Afgørelser vedrørende forlængelse, bortfald eller inddragelse af opholdstilladelse eller arbejdstilladelse for en udlænding, som med henblik på varigt ophold lovligt har bo-

et her i landet i mere end 1 år, træffes af indenrigsministeren eller den, som indenrigsministeren bemyndiger dertil.

Stk. 2. Indenrigsministeren eller den, som indenrigsministeren bemyndiger dertil, træffer endvidere afgørelser vedrørende meddelelse af opholdstilladelse efter § 9, *stk. 1*, nr. 2.«

(Hvis ændringsforslaget vedtages, skal der i § 26, *stk. 1*, indsættes en henvisning til § 45, såfremt tillige ændringsforslag nr. 37 eller 38 vedtages. Vedtages ændringsforslag nr. 7 eller 8, skal der i stedet for til »§ 9, *stk. 1*, nr. 2« henvises til: »§ 9, *stk. 1*, nr. 3-5«).

Af mindretallet under nr. 16:

Ny paragraf

52) Efter § 45 indsættes som ny paragraf:

»§ 02. Indenrigsministeren opretter et indvandrernævn, bestående af 7 medlemmer og et tilsvarende antal suppleanter. Nævnets formand og næstformand skal opfylde betingelserne for at være dommer. 5 af nævnets øvrige medlemmer udpeges efter indstilling fra socialministeren, arbejdsministeren, indenrigsministeren, Advokatrådet og indvandrernes organisationer.

Stk. 2. Beskikkelserne gælder for 4 år. Genbeskikkelse kan finde sted. Ved afgørelse af sager vedrørende arbejdstilladelser tiltrædes nævnet af yderligere 2 medlemmer udpeget efter indstilling fra arbejdsmarkedets parter.

Stk. 3. Nævnets afgørelser er endelige.«

Af mindretallet under nr. 21:

Ny paragraf

53) Efter § 45 indsættes som ny paragraf:

»§ 03. Der nedsættes et indvandrernævn bestående af 8 medlemmer, der udpeges af indenrigsministeren. Formanden skal opfylde betingelserne for at være dommer. Nævnets øvrige medlemmer udpeges efter indstilling fra arbejdsministeren, boligministeren, undervisningsministeren og socialministeren, 1 medlem udpeges efter indstilling fra Advokatrådet, og 2 medlemmer skal være repræsentanter for indvandrere.

Bet. o. lovf. til udlændingelov

Stk. 2. Indvandrernevnet er rådgivende og har ret til at udtale sig om forhold vedrørende indvandrerproblemer.

Stk. 3. Indenrigsministeren fastsætter nævnets forretningsorden.«

Af *mindretallet under nr. 10:*

Ny paragraf

54) Efter § 46 indsættes:

»§ **04.** Andre afgørelser i henhold til denne lov træffes med de undtagelser, der fremgår af §§ 47-49 og 50, stk. 2, 2. pkt., af rigspolitichefen, tilsynet med udlændinge.

Stk. 2. Tilsynets afgørelser kan påklages til justitsministeren.«

Af *mindretallet under nr. 21:*

Ny paragraf

55) Efter § 46 indsættes:

»§ **05.** Andre afgørelser i henhold til denne lov træffes med de undtagelser, der fremgår af §§ 47-49 og 50, stk. 2, 2. pkt., af rigspolitichefen, tilsynet med udlændinge. Det samme gælder afgørelser vedrørende de i §§ 7-8 nævnte personer.

Stk. 2. De i § 51 nævnte afgørelser kan påklages til flygtningenævnet. Tilsynets øvrige afgørelser kan påklages til justitsministeren.«

Til § 47

Af *mindretallet under nr. 10:*

56) *Stk. 2* affattes således:

»*Stk. 2.* Påberåber en udlænding sig at være omfattet af §§ 7-8, skal sagen straks forelægges indenrigsministeren til afgørelse. Udlændingen skal endvidere gøres bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp.«

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *mindretallet under nr. 3:*

57) *Stk. 2* affattes således:

»*Stk. 2.* Påberåber en udlænding sig at være omfattet af §§ 7-8, skal sagen straks forelægges tilsynet med udlændinge til afgørelse.«

Af *mindretallet under nr. 21:*

Underændringsforslag
til ændringsforslag nr. 57.

58) I den under ændringsforslag nr. 57 foreslåede affattelse af § 47, *stk. 2*, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Udlændingen skal endvidere gøres bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp.«

Til § 49

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *flertallet under nr. 46:*

59) I *stk. 1* indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Begæring herom skal være fremsat senest 3 måneder før det tidspunkt, hvor udvisningen kan forventes iværksat.«

Af *justitsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Annelise Gotfredsen (KF), Hagen Hagensen (KF), Bjørn Elmquist (V), Anders Poulsen (V), Hans E. Jacobsen (FP), Lawaetz (FP), Nør Christensen (CD), Birgith Mogensen (CD) og Bernhard Baunsgaard (RV)):

60) I *stk. 2* indsættes efter 3. pkt. som nye punktnummer:

»Retten kan, når det må anses for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kan iværksættes, bestemme, at udlændingen skal underkastes frihedsberøvelse. § 33, § 35, *stk. 2*, 2. pkt., og § 36, *stk. 4* og 7, finder tilsvarende anvendelse.«

(Vedtages ændringsforslag nr. 46, skal der i stedet for til »§ 36, *stk. 4* og 7«, henvises til: »§ 36, *stk. 3* og 6«).

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *udvalget:*

Til § 50

61) I *stk. 2* udgår 2.-3. *pkt.*, og i stedet indsættes som 2.-4. *pkt.*:

»Såfremt udlændingen har fast bopæl i Danmark, indbringes spørgsmålet til afgørelse ved byretten i den retskreds, hvor den pågældende bor. Sagen kan fremmes uden udlændingens tilstedeværelse. Rettens afgørelse træffes ved kendelse.«

Af mindretallet under nr. 8:

Ny paragraf

62) Efter § 50 indsættes som ny paragraf:

»§ 06. Endelige administrative afgørelser efter § 45 kan inden 14 dage efter, at afgørelsen er meddelt udlændingen, af denne kræves indbragt til prøvelse for den ret, hvor udlændingen har bopæl eller, hvis udlændingen ikke har bopæl noget sted i riget, for Københavns byret, hvis der ved afgørelsen er truffet bestemmelse om:

- 1) nægtelse af opholdstilladelse efter § 6,
- 2) nægtelse af opholdstilladelse med henblik på varigt ophold efter § 9, stk. 1, nr. 2,
- 3) bortfald, inddragelse eller nægtelse af forlængelse af tilladelser som nævnt i nr. 1 og 2,
- 4) udvisning efter § 23, nr. 3, af en udlænding, som er omfattet af EF-reglerne, jfr. § 2,
- 5) udvisning efter § 24 af en udlænding, som:
  - a) er statsborger i et andet nordisk land og har bopæl her i landet, eller
  - b) er omfattet af EF-reglerne, jfr. § 2.«

(Vedtages ændringsforslag nr. 8, skal der i nr. 2 i stedet for til »§ 9, stk. 1, nr. 2,« henvises til: »§ 9, stk. 1, eller § 9, stk. 2, nr. 1«. Vedtages ændringsforslagene nr. 29 og 33, skal der i nr. 4 i stedet for til »§ 23, nr. 3,« henvises til: »§ 23, nr. 4,«).

Ny paragraf

63) Efter § 50 indsættes som ny paragraf:

»§ 07. De i § 06 omhandlede klager indbringes for retten af indenrigsministeren, der fremsender sagens akter med oplysning om den påklagede afgørelse, en kort redegørelse for de omstændigheder, der påberåbes, samt sagens bevisligheder.

Stk. 2. Retten drager omsorg for sagens oplysning og træffer selv bestemmelse om afhøring af udlændingen og vidner, om tilvejebringelse af andre bevismidler, og om sagen skal behandles mundtligt. Udebliver udlændingen uden lovligt forfald, afgør retten, om afgørelsen kan prøves uden udlændingens tilstedeværelse, eller om sagen skal afvises eller udsættes.

Stk. 3. Såfremt retten finder det fornødent og udlændingen opfylder den i retsplejelo-

vens § 330, stk. 1, nr. 2, nævnte betingelse, beskikkes der en advokat for udlændingen, medmindre denne selv har antaget en sådan.

Stk. 4. Retten kan, når der er særlig anledning dertil, pålægge udlændingen helt eller delvis at betale sagsomkostninger.

Stk. 5. Klagens indbringelse for retten har ikke opsættende virkning, medmindre retten træffer bestemmelse herom eller udlændingen er omfattet af EF-reglerne, jfr. § 2.

Stk. 6. Retten afgør ved kendelse, om sagen skal afvises, eller om afgørelsen skal opretholdes eller ophæves. Kendelsen kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37.«

Af mindretallet under nr. 21:

Ny paragraf

64) Efter § 50 indsættes som ny paragraf:

»§ 08. Endelige administrative afgørelser efter § 45, stk. 1, kan inden 14 dage efter, at afgørelsen er meddelt udlændingen, af denne kræves indbragt for den pågældendes værneting til prøvelse.

Stk. 2. Sagen indbringes for retten af indenrigsministeren, der fremsender sagens akter med oplysning om den påklagede afgørelse, en kort redegørelse for de omstændigheder, der påberåbes, samt sagens bevisligheder.

Stk. 3. Retten drager omsorg for sagens oplysning og træffer selv bestemmelse om afhøring af udlændingen og vidner, om tilvejebringelse af andre bevismidler, og om sagen skal behandles mundtligt. Udebliver udlændingen uden lovligt forfald, afgør retten, om afgørelsen kan prøves uden udlændingens tilstedeværelse, eller om sagen skal afvises eller udsættes.

Stk. 4. Såfremt retten finder det fornødent og udlændingen opfylder den i retsplejelovens § 330, stk. 1, nr. 2, nævnte betingelse, beskikkes der en advokat for udlændingen, medmindre denne selv har antaget en sådan.

Stk. 5. Retten kan, når der er særlig anledning dertil, pålægge udlændingen helt eller delvis at betale sagsomkostninger.

Stk. 6. Sagens indbringelse for retten har opsættende virkning. Uden for tilfælde, hvor udlændingen er omfattet af EF-reglerne, jfr. § 2, kan retten dog træffe anden bestemmelse.

Stk. 7. Retten afgør ved kendelse, om sagen skal afvises, eller om afgørelsen skal opretholdes eller ophæves. Kendelsen kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37.«

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *mindretallet* under nr. 3:

Ny paragraf

65) Efter § 50 indsættes som ny paragraf:

»§ 09. Stadfæster justitsministeriet en afgørelse, som er truffet af tilsynet med udlændinge, kan udlændingen inden 14 dage efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, forlange, at afgørelsen indbringes for byretten i den retskreds, hvor udlændingen har bopæl, eller, hvis udlændingen ikke har bopæl noget sted i riget, for Københavns byret til prøvelse, såfremt:

- 1) afgørelsen går ud på nægtelse, bortfald eller inddragelse af opholdstilladelse,
- 2) udlændingen med henblik på varigt ophold med fornøden opholdstilladelse har boet her i landet i mere end de sidste 2 år forud for tilsynet med udlændinges afgørelse.

Stk. 2. Sagen indbringes for retten af tilsynet med udlændinge, der fremsender sagens akter med oplysning om den påklagede afgørelse, en kort redegørelse for de omstændigheder, der påberåbes, samt sagens bevisligheder.

Stk. 3. Retten drager omsorg for sagens oplysning og træffer selv bestemmelse om afhøring af udlændingen og vidner, om tilvejebringelse af andre bevismidler, og om sagen skal behandles mundtligt. Udebliver udlændingen uden lovligt forfald, afgør retten, om afgørelsen kan prøves uden udlændingens tilstedeværelse, eller om sagen skal afvises eller udsættes.

Stk. 4. Såfremt retten finder det fornødent og udlændingen opfylder den i retsplejelovens § 330, stk. 1, nr. 2, nævnte betingelse, beskikkes der en advokat for udlændingen, medmindre denne selv har antaget en sådan.

Stk. 5. Retten kan, når der er særlig anledning dertil, pålægge udlændingen helt eller delvis at betale sagsomkostninger.

Stk. 6. Sagens indbringelse for retten har ikke opsættende virkning, medmindre retten

træffer bestemmelse herom eller udlændingen er omfattet af EF-reglerne, jfr. § 2.

Stk. 7. Retten afgør ved kendelse, om sagen skal afvises, eller om afgørelsen skal opretholdes eller ophæves. Kendelsen kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37.«

(Vedtages ændringsforslag nr. 63, 64 eller 65, skal i § 55 indsættes en henvisning til den således vedtagne nye paragraf).

Til § 51

Af et *mindretal* (Hans E. Jacobsen (FP) og Lawaetz (FP)):

66) Paragraffen udgår.

(Vedtages ændringsforslaget, udgår », bortset fra de i § 51 nævnte afgørelser,« i § 45, stk. 2).

Af *mindretallet* under nr. 21:

67) Paragraffen affattes således:

»§ 51. Der oprettes et flygtningenævn, bestående af 7 medlemmer og et tilsvarende antal suppleanter. Nævnets formand og dennes suppleant, der er nævnets næstformand, skal opfylde betingelserne for at være dommer. Justitsministeren udpeger nævnets medlemmer, herunder 4 medlemmer efter indstilling fra henholdsvis indenrigsministeren, socialministeren, udenrigsministeren og Advokatrådet samt 2 medlemmer efter indstilling fra De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge. Beskikkelserne gælder for 4 år. Genbeskikkelse kan finde sted.

Stk. 2. For flygtningenævnet kan indbringes klager over afgørelser, som tilsynet med udlændinge har truffet om følgende spørgsmål:

- 1) Nægtelse af opholdstilladelse til en udlænding, der påberåber sig at være omfattet af §§ 7-8.
- 2) Bortfald efter § 17 og inddragelse efter §§ 19 eller 20 af en opholdstilladelse, der er givet efter §§ 7-8.
- 3) Afvisning af en udlænding, der omfattes af § 47, stk. 2.
- 4) Udsendelse af en udlænding, der påberåber sig, at udsendelsen er i strid med § 30.
- 5) Nægtelse af udstedelse af dansk rejsedokument for flygtninge eller inddragelse af et sådant rejsedokument.

Stk. 3. Påklages en afgørelse som nævnt i stk. 2 inden 14 dage efter, at den er meddelt den pågældende, har udlændingen ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort. Er klagen åbenbart grundløs, kan tilsynet med udlændinge dog bestemme, at klagen ikke har opsættende virkning.

Stk. 4. Tilsynet med udlændinges afgørelser som nævnt i stk. 2 skal indeholde oplysning om reglerne i stk. 2-3.«

Af *mindretallet* under nr. 10:

68) Paragraffen affattes således:

»§ 51. Der oprettes et flygtningenævn, bestående af 5 medlemmer og et tilsvarende antal suppleanter. Formanden og dennes suppleant, der skal opfylde betingelserne for at være dommer, udpeges af indenrigsministeren, der også beskikker de 4 øvrige medlemmer samt disses suppleanter, heraf 1 medlem efter indstilling fra socialministeren, 1 medlem efter indstilling fra udenrigsministeren og 2 medlemmer efter indstilling fra Dansk Flygtningehjælp.

Stk. 2. Beskikkelserne gælder for en periode på 4 år. Genbeskikkelse kan finde sted.«

Af *justitsministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (Annelise Gotfredsen (KF), Hagen Hagensen (KF), Bjørn Elmquist (V), Anders Poulsen (V), Nør Christensen (CD) og Birgith Mogensen (CD)):

69) *Stk. 1* og 2 affattes således:

»Der oprettes et flygtningenævn, bestående af 5 medlemmer og et tilsvarende antal suppleanter. Nævnets formand og dennes suppleant skal være dommer. Justitsministeren udpeger nævnets medlemmer, herunder 3 medlemmer efter indstilling fra henholdsvis socialministeren, udenrigsministeren og Advokatrådet. Beskikkelserne gælder for 4 år. Genbeskikkelse kan finde sted.

Stk. 2. For flygtningenævnet kan indbringes klager over afgørelser, som tilsynet med udlændinge har truffet om følgende spørgsmål:

- 1) Nægtelse af opholdstilladelse til en udlænding, der påberåber sig at være omfattet af §§ 7-8.
- 2) Bortfald efter § 17 og inddragelse efter §§ 19 eller 20 af en opholdstilladelse, der er givet efter §§ 7-8.

- 3) Afvisning af en udlænding, der omfattes af § 47, stk. 2.
- 4) Udsendelse af en udlænding, der påberåber sig, at udsendelsen er i strid med § 30.
- 5) Nægtelse af udstedelse af et dansk rejseudokument for flygtninge eller inddragelse af et sådant rejseudokument.«

70) I *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »7 dage« til: »14 dage«.

Af *mindretallet* under nr. 10:

Ny paragraf

71) Efter § 51 indsættes som ny paragraf:

»§ 010. Udlændingen kan inden 14 dage efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, begære følgende afgørelser fra indenrigsministeren indbragt for flygtningenævnet:

- 1) Nægtelse af opholdstilladelse til en udlænding, der påberåber sig at være omfattet af reglerne i §§ 7-8.
- 2) Inddragelse efter § 19 eller § 20 af en opholdstilladelse, der er givet efter §§ 7-8.
- 3) Udvisning af en udlænding, der har opholdstilladelse efter §§ 7-8, såfremt udvisningen ikke er besluttet af retten.
- 4) Udsendelse af en udlænding, der påberåber sig, at udsendelsen er i strid med § 30.
- 5) Bortfald efter § 17 af en opholdstilladelse, der er givet efter §§ 7-8.
- 6) Afvisning af en udlænding, der omfattes af § 47, stk. 2.
- 7) Nægtelse af udstedelse af et dansk rejseudokument for flygtninge eller inddragelse af et sådant rejseudokument.

Stk. 2. Påklages en afgørelse efter stk. 1, har klagen opsættende virkning. Klagen kan afvises af flygtningenævnet, såfremt det er åbenbart, at den er grundløs.«

Til § 52

Af *mindretallet* under nr. 66:

72) Paragraffen udgår.

Af *flertallet* under nr. 2:

73) *Stk. 2* udgår.

Ny paragraf

74) Efter § 52 indsættes som ny paragraf:

»§ 011. Flygtningenævnet beskikker efter begæring en advokat for udlændingen, medmindre denne selv har antaget en sådan.

Stk. 2. Udlændingen og dennes advokat skal have lejlighed til at gøre sig bekendt med det materiale, der indgår i nævnets behandling, og til at udtale sig herom.

Stk. 3. Hvis hensynet til statens sikkerhed eller dens forhold til fremmede magter eller hensynet til tredjemand undtagelsesvis gør det påkrævet, kan bestemmelsen i stk. 2 fraviges i fornødent omfang.«

Til § 53

Af *mindretallet* under nr. 66:

75) Paragraffen udgår.

Af *mindretallet* under nr. 21:

76) Paragraffen affattes således:

»§ 53. Såfremt udlændingen eller den beskikkede advokat begærer det, har udlændingen ret til mundtligt at forelægge sin sag for nævnet. Nævnet bestemmer, om den øvrige behandling af sagen skal være mundtlig.

Stk. 2. Nævnets afgørelse træffes ved stemmeflerhed; retsplejelovens § 216, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Afgørelsen skal ledsages af grunde.

Stk. 3. I sager af særlig hastende karakter kan afgørelsen træffes af formanden og et af de af Dansk Flygtningehjælp udpegede medlemmer.

Stk. 4. Nævnets afgørelser er endelige.

Stk. 5. Justitsministeren fastsætter flygtningenævnets forretningsorden efter forhandling med nævnet.«

Af *mindretallet* under nr. 10:

Underændringsforslag
til ændringsforslag nr. 76

77) I den under ændringsforslag nr. 76 foreslåede affattelse af § 53 ændres i *stk. 5* ordet »Justitsministeren« til: »Indenrigsministeren«.

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *mindretallet* under nr. 69:

78) Efter stk. 1 indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 2.* I sager af særlig hastende karakter kan afgørelsen træffes af formanden og et af de øvrige medlemmer.«

Stk. 2-3 bliver herefter stk. 3-4.

Til § 54

Af *mindretallet* under nr. 66:

79) Paragraffen ophæves.

Af *justitsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Hans E. Jacobsen (FP) og Lawaetz (FP)):

80) I paragraffen ændres »§ 7« til: »§§ 7-8«.

Af *flertallet* under nr. 2:

Til § 55

81) Efter »§ 49, stk. 2, 3. pkt.,« indsættes: »§ 011, stk. 1,«.

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *mindretallet* under nr. 3:

Til § 61

82) I *stk. 4* indsættes efter 1. pkt. som nye punktnummer:

»Retten kan, når det må anses for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kan iværksættes, bestemme, at udlændingen skal underkastes frihedsberøvelse. § 33, § 35, stk. 2, 2. pkt., og § 36, stk. 4 og 7, finder tilsvarende anvendelse.«

(Vedtages ændringsforslag nr. 46, skal der i stedet for til »§ 36, stk. 4 og 7,« henvises til: »§ 36, stk. 3 og 6,«.)

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringsforslaget er af redaktionel karakter.

Til nr. 2

Efter dansk ret er børn mindreårige, dvs. undergivet forældrenes forsørgelsespligt og forældremyndighed, indtil de er 18 år. En naturlig konsekvens heraf er, at børn under

denne alder slipper for at skulle have en selvstændig opholdstilladelse, så længe de bor hos deres forældre.

Til nr. 3

Efter lovforslaget kan justitsministeren fastsætte regler om, i hvilket omfang mindreårige, der har fast ophold hos forældremyndighedens indehaver, er fritaget for opholdstilladelse. Bestemmelsen tilsigter at lette udlændingemyndighederne for arbejdet med administration af opholdstilladelser til børn af herboende personer.

I besvarelsen af folketingets retsudvalgs spørgsmål nr. 5 af 3. februar 1983 oplyste justitsministeriet, at man efter en eventuel gennemførelse af lovforslaget agtede at fastsætte administrative bestemmelser, hvorved der indtil videre (i lighed med den gældende regel i § 24 i bekendtgørelse nr. 196 af 23. maj 1980) fastsættes en aldersgrænse på 16 år. På baggrund af drøftelserne i folketingets retsudvalg har justitsministeriet imidlertid fundet det hensigtsmæssigt, at denne aldersgrænse indsættes i lovteksten.

Til nr. 4

Ændringsforslaget indebærer en ligestilling mellem A- og B-flygtninge i henseende til erhvervelse af opholdstilladelse og med hensyn til fastlæggelsen af Danmark som 1. asyl-land.

Til nr. 5, 6 og 9

Den foreslåede ændring af §§ 7-8 indebærer, at der i henseende til reglerne om opholdstilladelse gennemføres en ligestilling mellem egentlige flygtninge (A-flygtninge) og de såkaldte B-flygtninge. Ved den foreslåede udformning af bestemmelserne gives der begge disse flygtningegrupper et egentligt retskrav på opholdstilladelse, såfremt de befinder sig her i landet eller på grænsen og har behov for beskyttelse i Danmark.

Det skal i den forbindelse fremhæves, at der ved ændringsforslaget også i en række andre henseender gennemføres ligestilling mellem A- og B-flygtninge.

Efter lovforslagets § 9 kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse i en række nærmere opregnede tilfælde. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med reglen i lovforslagets

§ 12, hvorefter justitsministeren fastsætter nærmere regler om bl.a. adgangen til opholdstilladelse. I den gældende udlændingebekendtgørelse (fra 1980) er der i § 25 fastsat nærmere regler om opholdstilladelse til udlændinge. Efter bekendtgørelsen er der i visse familiesammenføringsstilfælde et retskrav på opholdstilladelse.

Ændringsforslaget vedrørende § 9 indebærer, at disse regler overføres til loven (i § 9, stk. 1), således at retskravet på opholdstilladelse i disse familiesammenføringsstilfælde kommer til at fremgå af lovteksten og ikke som i dag af en bekendtgørelse. Herved tilvejebringes der sikkerhed mod administrative ændringer af det nuværende indhold af familiesammenføringsreglerne.

I forhold til den ovennævnte bestemmelse i udlændingebekendtgørelsens § 25 indebærer ændringsforslaget, at der i loven indsættes en fast aldersgrænse for forældre, der har retskrav på familiesammenføring med et barn i Danmark. Denne grænse foreslås både for mænd og kvinder fastsat til 60 år, hvilket for mændenes vedkommende indebærer en nedsettelse af den gældende grænse med 5 år og for kvindernes vedkommende en forhøjelse med 5 år. En sådan fast aldersgrænse er efter justitsministeriets opfattelse af administrative grunde mest hensigtsmæssig.

Efter den gældende regel i bekendtgørelsen er det endvidere en betingelse for familiesammenføring, at familien råder over en passende bolig. Denne betingelse er ikke medtaget i den familiesammenføringsregel, som foreslås indsat i lovforslaget. Det forudsættes, at regler herom i givet fald kan medtages i de regler, som justitsministeren kan udfærdige efter lovforslagets § 12. I den forbindelse bemærkes, at det for tiden overvejes at henlægge vurderingen af boligforholdene til kommunerne.

Det skal fremhæves, at personer, som ikke opfylder betingelserne i de foreslåede bestemmelser i §§ 7, 8 og 9, stk. 1, (f.eks. aldersgrænsen på 60 år for forældre), og som derfor ikke har retskrav på opholdstilladelse, når der foreligger »særlige grunde«, vil kunne få opholdstilladelse efter bestemmelsen i § 9, stk. 2, nr. 2.

Til nr. 7

Det fremgår af ændringsforslaget, at et stort flertal af retsudvalgets medlemmer går ind for, at forældre og børn til herboende udlændinge skal have et egentligt retskrav på ophold i Danmark.

Mindretallets ændringsforslag på dette område adskiller sig fra de øvrige forslag ved for det første ikke at fastsætte en aldersgrænse for, hvornår forældre, der er over den erhvervsaktive alder, kan tage ophold hos deres børn. Begrundelsen herfor er, at der hos de befolkningsgrupper, hvorfra indvandrerne typisk kommer, er stor forskel på, i hvilken alder en person bliver for gammel til at passe sit arbejde. Således vil folk i flere u-lande typisk være nedslidte adskillige år, før de fylder 60. Derfor er det ulykkeligt for formålet med bestemmelsen, hvis folketingslægger sig fast på en aldersgrænse for denne del af familiesammenføringen.

For det andet vender mindretallet sig mod, at opholdstilladelse gøres betinget af, at der ikke er andre børn, der vil påtage sig forsørgelsen af forældrene. Selv om der er børn andre steder, kan der være aldeles rimelige grunde for, at det netop er hos barnet i Danmark, forældrene ønsker at bo. Det kan have sammenhæng med et familiemønster, som danske myndigheder har svært ved at sætte sig ind i.

For det tredje er det nødvendigt, at ansøgning om opholdstilladelse kan indgives her i landet. Fra den tidligere administration af udlændingeloven findes eksempler på, at herboende udlændinge har måttet rejse til et fjerntliggende hjemland for derfra at indgive ansøgning om opholdstilladelse, selv om de opholdt sig i Danmark på fuldt lovlig vis.

Til nr. 8

Ved ændringsforslaget vil ægtefæller, samlevende, mindreårige børn og forældre under visse betingelser efter ansøgning have et egentligt retskrav på opholdstilladelse.

Mindretallet ser gerne en ændring af den administrative praksis vedrørende kravet til samlivets længde for homoseksuelle. Et krav til samlivsvarighed på 1 år findes passende.

Det bemærkes, at kravet om, at barnet skal disponere over en passende bolig, og at forældrene skal tage bopæl hos barnet, frafaldes.

Om forældres mulighed for sammenføring kan i øvrigt fremhæves, at det normalt er en betingelse, at der ikke i hjemlandet findes andre børn, som kan påtage sig forsørgelsen. Dette gælder dog ikke, når barnet er dansk eller nordisk statsborger eller flygtning. Familiemedlemmer i øvrigt, herunder forældre m.v., som ikke opfylder de nævnte betingelser, kan efter en konkret vurdering meddeles opholdstilladelse. (Se betænkning nr. 968/1982 om udlændingelovgivningen, s. 31 og 144-47).

Til nr. 10

Ændringsforslaget fastslår, at det ved beregning af opholdsfristen er den faktiske opholdstid, der er afgørende, fremfor den forløbne tid efter opholdstilladelsens meddelelse.

Til nr. 12-14

Talrige indvandrerorganisationer har udtrykt ønske om, at indvandrere gives mulighed for at tage ophold i hjemlandet i en længere periode end de i lovforslaget foreslåede 6 på hinanden følgende måneder, uden at opholdstilladelsen bortfalder. Mange indvandrere ønsker at vende tilbage til hjemlandet, men har svært ved at træffe endelig bestemmelse herom, når der i almindelighed gives en 6 måneders periode til forsøg på at tilpasse sig.

Ændringsforslagene skal ses som en imødekommelse af indvandrerens ønske.

Til nr. 15

Ændringsforslaget indebærer, at B-flytningens opholdstilladelse ikke bortfalder efter den almindelige regel i § 17, stk. 1, men først når den pågældende frivilligt har taget bopæl i hjemlandet eller har opnået beskyttelse i et tredje land. Herved gennemføres der i denne henseende en ligestilling mellem A- og B-flygtninge.

Til nr. 16

Såfremt ændringsforslaget vedtages, skal der foretages ændring af lov om social bistand.

Til nr. 17

Når en udlænding har haft ophold her i landet i mere end 2 år, findes det ikke rimeligt, at et behov for forsørgelse af det offentlige skal kunne medføre bortfald af opholdstilladelsen. Muligheden for at lade en opholdstilladelse bortfalde i sådanne tilfælde foreslås derfor fjernet.

Af svarene på spørgsmål nr. 8, 98 og 99, som er optrykt i betænkningen, fremgår i øvrigt, at den gældende regel er sjældent anvendt.

Til nr. 18

Der kan være ganske særlige grunde, der har at gøre med forholdene i hjemlandet, til, at en udlænding ikke har pas eller anden rejselegitimation. Derfor findes bestemmelsen om, at dette skal være årsag til inddragelse af opholdstilladelse, urimelig.

Til nr. 19

Mindretallet har ønsket at give flygtninge en særlig stor sikkerhed, fordi disse mennesker oftest har været udsat for meget voldsomme overgreb mod den personlige integritet.

Til nr. 20

Ændringsforslaget lovfæster, at en opholdstilladelse ikke kan inddrages, når udlændingen med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de sidste 2 år og udlændingen er kommet her til landet som flygtning eller i medfør af § 9, stk. 1 og 2.

Er opholdstilladelsen erhvervet ved svig, kan inddragelsen altid finde sted, idet dog tilknytningsmomenter m.v. i § 25 også her altid skal medinddrages ved behandlingen og vurderingen af den konkrete sag.

Til nr. 22

Med dette ændringsforslag ønsker mindretallet at skære igennem den årelange debat om, efter hvilket åremål og på hvilke betingelser en indvandrer skal kunne udvises af Danmark. Baggrunden for mindretallets forslag er, at det, der bør være afgørende for, om en person kan udvises, er vedkommendes tilknytning til det danske samfund.

Det er svært at få opholdstilladelse med henblik på varigt ophold i Danmark, og sådan må det være i en tid, hvor der i realiteten er indvandrerstop. Derfor vil alle, der får opholdstilladelse med henblik på varige ophold, have nær tilknytning til Danmark. For disse mennesker opleves en udvisning som en tillægsstraf til den allerede udståede fængselsstraf og ofte som en straf, der er meget hårdere end fængselsstraffen.

En vedtagelse af ændringsforslaget vil give indvandrerne den tryghed, som er en vigtig forudsætning for, at de kan indgå i en positiv integrationsproces. Det danske samfund må til gengæld acceptere, at der også blandt indvandrere kan forekomme kriminalitet, som der kan blandt danskere.

Til nr. 23

Bestemmelsen tilsigter at åbne mulighed for, at udlændinge i visse tilfælde med kriminalitet kan udvises, selv om de med lovligt ophold har boet her i mere end 7 år. De tilfælde af kriminalitet, som vil kunne medføre udvisning, er efter bestemmelsen defineret ved udtrykket »udlændingen vedholdende har begået grov kriminalitet«. Heri ligger, at et helt enkeltstående forhold ikke i sig selv kan medføre udvisning, medmindre det har strakt sig over længere tid. På den anden side kan det ikke kræves, at det eller de strafbare forhold har strakt sig over et så langt tidsrum, at det svarer til den pågældendes ophold i Danmark. Det kan heller ikke kræves, at der foreligger flere domme, hvorved den pågældende er dømt for kriminalitet, men dette vil ofte være tilfældet. Også flere forhold, der påkendes ved samme dom, kan således være omfattet af undtagelsesbestemmelsen.

Efter ændringsforslaget skal der være tale om »grov kriminalitet«. Ved fortolkningen af dette udtryk vil det være vejledende, at der efter kortere opholdstid end 7 år stilles krav til længden af den konkret idømte straf, som skal kunne medføre udvisning på grund af gentagelsesrisiko eller af hensyn til retshåndhævelsen. Man kan dog ikke ubetinget indlægge et krav i undtagelsesbestemmelsen om, at der er idømt straf mindst svarende hertil. Grovhedskravet må også ses i sammenhæng med antallet af forhold og den periode, i hvilken de er begået.

Som et eksempel på et tilfælde, som i sig selv ikke vil være omfattet af bestemmelsen, kan nævnes et enkeltstående drab. Derimod vil udvisning efter forslaget kunne finde sted, f.eks. hvis den pågældende under opholdet i Danmark har begået flere drab eller drabsforsøg, flere røverier, herunder bankrøveri, flere tilfælde af voldtægt, handel med narkotika, brandstiftelse m.v. Også tilfælde af berigelseskriminalitet begået over for en større kreds eller over en lang periode, som det f.eks. kan være tilfældet ved groft bedrageri eller underslæb, vil kunne være omfattet af bestemmelsen. Men det skal fremhæves, at der, hvor der foreligger flere strafbare forhold, ikke vil kunne stilles krav om, at kriminaliteten er af ligeartet karakter.

Som det fremgår af det anførte, er det ikke muligt mere præcist at fastlægge begrebets indhold. Der er her tale om en retlig standard, hvis nærmere indhold må fastlægges i domstolens praksis, og som således vil kunne påvirkes af den almindelige retsfølelse.

Til nr. 24

En indvandrer, der har boet her i mere end 7 år, har efter mindretallets opfattelse en sådan tilknytning til landet, at indvandrerens nu må være sikret mod udvisning, medmindre indvandrerens ligefrem sætter sig som mål at ødelægge det danske samfund.

Til nr. 25

Ændringsforslaget indebærer, at der også i henseende til beskyttelse mod udvisning gennemføres en ligestilling mellem A- og B-flygtninge.

Til nr. 26

Det har under folketingsbehandlingen af lovforslaget på samme måde som i udlændingelovudvalget givet anledning til omfattende drøftelse, om adgangen til udvisning på grund af strafbart forhold af flygtninge og personer med langvarigt ophold her i landet skulle være knyttet til strafferammen for den forbrydelse, for hvilken den pågældende dømmes, eller til den konkret forskyldte straf.

Bla. på baggrund af disse drøftelser foreslås det, at et konkret strafkriterium bliver afgørende for adgangen til at udvise udlæn-

dinge med langvarigt ophold her i landet (5 år) og flygtninge. Samtidig foreslås der i forhold til lovforslaget en skærpelse af kravene, og der stilles derfor forslag om, at kriteriet i § 22 udformes således, at udvisning kun kan ske i disse tilfælde, hvis udlændingen idømmes en straf af mindst 2 års fængsel m.v. og udlændingen under hensyn til den idømte straf samt arten eller grovheden af den begåede kriminalitet ikke bør forblive her i landet.

Til nr. 27

En udlænding, som med henblik på varigt ophold har boet her i landet i mere end de sidste 4 år, kan alene udvises, såfremt den pågældende har begået grovere kriminalitet.

Det bemærkes, at den konkrete idømte straf lægges til grund ved vurderingen – hvorimod strafferammens længde er afgørende i lovforslaget (se betænkning nr. 968/1982, s. 56 og 169-71).

Til nr. 28

Som det fremgår af bemærkningerne til nr. 22, vender mindretallet sig mod filosofien om, at udvisning af udlændinge skal tage udgangspunkt i den såkaldte »trappestigemodel«, der bygger på, at jo længere ophold, jo værre kriminalitet, des større risiko for udvisning.

På den anden side ønsker mindretallet ikke at åbne op for, at Danmark bliver et land, hvor det er nemt at rejse hen for at begå kriminalitet. 2 års grænsen findes at være en rimelig grænse for vurdering af en udlændings tilknytningsforhold til Danmark, hvilket bekræftes af de oversigter, der er udarbejdet over udvisninger, og gennem samtaler med indvandrere.

Selv med en 2 års grænse ønsker mindretallet dog at præcisere, at udvisning ikke kan finde sted på grund af mindre lovovertrædelser, men forudsætter, at der er tale om lovovertrædelser af en vis grovhed, og derudover, at der er bestemte grunde til at antage, at udlændinge fortsat vil begå lovovertrædelser her i landet.

Med vedtagelse af ændringsforslagene 22 og 28 vil der være skabt en positiv start på en human indvandrerpolitik, samtidig med at administration og domstole vil blive sparet

for en mængde ressourcekrævende, skønmæssige afgørelser.

Til nr. 29

Der henvises til betænkning nr. 968/1982, s. 171-73.

Til nr. 31

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 22 og 28.

Til nr. 33

Ændringsforslaget indebærer en nedsættelse af opholdstiden for at imødegå udvisning på grund af alkoholmisbrug, ulovlig besiddelse eller brug af euforiserende stoffer.

Det er for mindretallet magtpåliggende, at reglen administreres således, at der er en rimelig proportionalitet mellem den begærede brøde og udvisninger. Det samme gælder proportionaliteten imellem brøden og et til udvisningen enkelt knyttet vilkår om indrejseforbud. Se i øvrigt betænkning nr. 968/1982, s. 175 f.

Til nr. 34

Ændringsforslaget tilsigter at klargøre, at opregningen af hensyn i § 25, nr. 1-3, ikke er udtømmende.

Til nr. 35

Ved behandlingen af en udvisningssag vedrørende en udlænding, som er kommet hertil som barn eller ganske ung, bør det tillægges særlig betydning, at den pågældende har haft en del af sin opvækst her i landet og således meget ofte har mistet enhver tilknytning til sit hjemland.

Til nr. 36

Der henvises til betænkning nr. 968/1982, s. 177.

Til nr. 37

Det foreslåede stk. 1 definerer nærmere, hvorledes de i reglerne om inddragelse af opholdstilladelse eller udvisning nævnte tidsrum skal beregnes.

Efter stk. 2 kan ophold med opholdstilladelse opnået ved svig ikke anses for lovligt ophold. Dette indebærer, at en udlænding, der har opnået sin opholdstilladelse på denne måde, altid vil kunne udsendes af landet. Bestemmelserne i § 25 skal dog naturligvis finde anvendelse.

Til nr. 38

Svig kan naturligvis ikke accepteres, men hvis indvandrerens alligevel har opholdt sig her en rum tid, har han/hun opnået tilknytning til landet.

Til nr. 39

Ændringsforslaget er af redaktionel karakter.

Til nr. 40-42

Der henvises til betænkning nr. 968/1982, s. 179-80.

Til nr. 43

Der henvises til betænkning nr. 968/1982, s. 60 og 183 f.

Til nr. 44

Efter lovforslagets § 30 er B-flygtninge, som udvises m.v., ikke på samme måde som A-flygtninge beskyttet mod udsendelse til det land, i forhold til hvilket de pågældende betragtes som B-flygtninge. Ændringsforslaget tilsigter også i denne henseende at gennemføre en ligestilling mellem A- og B-flygtninge.

Til nr. 45

Det forekommer efter det for justitsministeriet oplyste relativt ofte, at subsistensløse, som indrejser fra et andet land, og som afvises, straks forsøger at indrejse på ny. På grund af den lempelige grænsekontrol vil et sådant fornyet indrejseforsøg ofte kunne lykkes. Den foreslåede ny bestemmelse i § 31, stk. 2, vil gøre det muligt at meddele sådanne subsistensløse indrejseforbud i forbindelse med afvisningen, således at det vil være forbundet med strafansvar efter lovforslagets § 56, stk. 1, nr. 2, såfremt de trods afvisningen indrejser i landet. Dette svarer til de gældende regler.

Til nr. 46

Ændringsforslaget indebærer, at administrative frihedsberøvelser efter den foreslåede lov ikke kan udstrækkes ud over 3 døgn. Dette svarer til et mindretalsforslag i betænkningen nr. 968/1982.

Til nr. 47

Mindretallet finder, at fængslede udlændinge må være undergivet den samme regel om at blive fremstillet for en dommer inden 24 timer, som gælder for danskere.

Til nr. 49, 54 og 56

Ændringsforslagene indebærer en administrativ omlægning, således at kompetencen til at træffe afgørelser vedrørende meddelelse, bortfald, inddragelse og forlængelse af opholds- og arbejdstilladelser træffes af indenrigsministeren eller den, som indenrigsministeren bemyndiger dertil. Ansøgninger om asyl og familiesammenføring er medtaget under indenrigsministerens kompetence.

Det samme gælder sager om udvisning i de tilfælde, hvor kompetencen er henlagt til domstolene.

Andre afgørelser træffes fortsat af rigspolitechefen, tilsynet med udlændinge, med anke-mulighed til justitsministeren.

Hvis en udlænding påberåber sig at være flygtning, kan afvisning ikke finde sted, forinden spørgsmålet har været forelagt indenrigsministeren til afgørelse og udlændingen har haft mulighed for at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp.

Til nr. 51

Indvandrerer har nu haft 1 år til at tilpasse sig danske forhold og samfundet mulighed for at forstå indvandrerer; forholdet mellem indvandrerer og Danmark må nu være et civilt anliggende.

Til nr. 52

Det har været et meget udtalt ønske i indvandrerens organisationer, at sager omkring opholdstilladelse, arbejdstilladelse, familiesammenføringer m.v. blev behandlet af et civilt nævn i stedet for af et politiorgan. På denne baggrund foreslås oprettet et indvandrer-nævn som ankeinstans for administrative

beslutninger truffet i andre dele af systemet. Oprettelse af et sådant nævn vil overflødig-gøre mange af de domstolssager, der vil blive konsekvensen af de af andre mindretal stillede ændringsforslag.

Til nr. 53

Der vil stadig være problemer for indvandrerer og for det omliggende samfund. Det foreslås derfor, at der oprettes et nævn, hvor problemerne kan drøftes.

Til nr. 57

Ændringsforslaget er af redaktionel karakter.

Til nr. 59, 60 og 82

Bestemmelsen i lovforslagets § 49 giver udlændinge, der er udvist på grund af strafbart forhold, adgang til at forlange udvisningsspørgsmålet undergivet fornyet prøvelse, såfremt udlændingen påberåber sig, at der er indtrådt ændringer i den pågældendes forhold.

Efter den foreslåede bestemmelse er der – såfremt visse tidsmæssige betingelser er opfyldt – mulighed for at få spørgsmålet undergivet fornyet prøvelse to gange. I begge tilfælde angiver bestemmelsen det tidspunkt, hvor begæringen tidligst vil kunne fremsættes. Derimod er der kun for den anden – men ikke for den første – genoptagelse angivet en grænse for, hvornår begæringen om genoptagelse senest kan fremsættes.

Efter lovforslaget træffes rettens afgørelse ved kendelse, og der er herved lagt vægt på en hurtig behandling af disse sager. Uanset den hurtige behandlingsform vil udformningen af lovforslagets § 49, stk. 1, imidlertid i visse situationer kunne give anledning til vanskeligheder. Dette gælder bl.a. med hensyn til tilfælde, hvor den første begæring om genoptagelse fremkommer umiddelbart før det tidspunkt, hvor udvisningen kan ventes iværksat.

Med henblik på at give retten tilstrækkelig tidsmæssig mulighed for at behandle sager om genoptagelse, også hvor der er tale om den første genoptagelse, foreslås der som § 49, stk. 1, 2. pkt., indsat en regel om, at den første begæring om genoptagelse skal være

fremsat senest 3 måneder før det tidspunkt, hvor udvisningen kan forventes iværksat.

Da det ikke kan udelukkes, at der vil kunne forekomme tilfælde, hvor sagen, eventuelt på grund af appelbehandling, ikke vil kunne være afsluttet i løbet af 3 måneder, foreslås der samtidig indsat en bestemmelse i § 49, stk. 2, 4.-5. pkt., som giver retten mulighed for at træffe bestemmelse om, at den pågældende skal være frihedsberøvet under sagen, indtil en eventuel udvisning kan iværksættes. Det følger af henvisningen til § 33, at retten i stedet vil kunne træffe bestemmelse om mindre indgribende foranstaltninger såsom meldepligt m.v.

Der vil også i forbindelse med den særlige overgangsordning, som er foreslået ved lovforslagets § 61, kunne forekomme sager, hvor det ville kunne være uheldigt, såfremt den pågældende var på fri fod i forbindelse med en domstolssag om efterprøvelse af udvisningsafgørelsen. Der vil således kunne forekomme sager, hvor det er klart, at den pågældende udvisningsbeslutning skal opretholdes, og hvor den pågældende under sagens behandling vil skulle løslades efter endt straffesoning, således at det i givet fald vil være vanskeligt at effektuere udvisningen. Med henblik på sådanne tilfælde foreslås der i § 61, stk. 4, 2. pkt., indsat en bestemmelse, der på tilsvarende måde som ved genoptagelse efter § 49 giver domstolene mulighed for at træffe bestemmelse om, at den pågældende udlænding skal være frihedsberøvet under sagen, indtil en eventuel udvisningsbeslutning kan iværksættes.

Til nr. 61

Ændringsforslaget indebærer en præcisering af procesformen i tilfælde, hvor retten skal tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt en udlænding skal udvises, når den pågældende i udlandet er dømt for en lovovertrædelse, der har haft eller må antages at skulle have haft virkning i Danmark.

Til nr. 62 og 63

Ændringsforslagene giver udlændinge en adgang til domstolsprøvelse af afgørelser, som har vidtgående betydning for den pågældende. Ændringsforslagene svarer i meget vidt omfang til det af højesteretspræsident

Peter Christensen i betænkning nr. 968/1982 indeholdte forslag til domstolsprøvelse.

Der henvises til betænkning nr. 968/1982, s. 215-219.

Til nr. 64

Som led i indvandrerens retssikkerhed gives der mulighed for domstolsprøvelse.

Til nr. 65

Efter bestemmelsen vil justitsministeriets stadfæstelse af tilsynets afgørelser om nægtelse, bortfald eller inddragelse af opholdstilladelser kunne kræves indbragt for domstolene for så vidt angår udlændinge, der med fornøden opholdstilladelse har boet her i landet i mere end de sidste 2 år forud for tilsynets afgørelse. Herved gives der de pågældende en kvalificeret processuel beskyttelse.

Bestemmelserne om domstolsprøvelsens form er udformet med udgangspunkt i højesteretspræsident Peter Christensens forslag til § 46 b i betænkning nr. 968/1982. Der henvises til betænkningen, s. 217 ff. Der er dog indsat andre værnetingsregler med henblik på en vis spredning af sagerne. Fristen for fremsættelse af begæring af domstolsprøvelse er i ændringsforslaget foreslået fastsat til 14 dage. Endvidere er der ved udformningen af stk. 3 og stk. 7 åbnet mulighed for, at retten, hvis udlændingen udebliver uden lovligt forfald, kan afvise sagen. Denne fremgangsmåde vil være praktisk, såfremt retten finder, at sagen ikke med nytte kan fremmes uden udlændingens tilstedeværelse.

Det er ikke muligt præcist at vurdere ændringsforslagets økonomiske og administrative konsekvenser. Det må dog antages, at en gennemførelse af ændringsforslaget vil være væsentligt mindre omkostningskrævende end en gennemførelse af mindretalsforslagene i betænkning nr. 968/1982.

Til nr. 66, 72, 75 og 79

Mindretallet finder, at dette nævn kan undværes, og at det vil indgå som et forsinkende led i behandlingen af klagesager og yderligere belaste tilsynet med udlændinge.

Til nr. 67

Flygtningenævnet skal sikre, at flygtninge får asyl i Danmark, når vedkommendes tilværelse er truet.

Sammensætningen af nævnet er foreslået således, at Advokatrådets repræsentant sammen med de 2 fra Dansk Flygtningehjælp kan sikre en afgørelse, når 1 af ministeriernes repræsentanter støtter afgørelsen.

Til nr. 68, 71, 73, 74 og 77

Efter ændringsforslagene oprettes et flygtningenævnet som klageinstans for de af indenrigsministeren truffne afgørelser vedrørende flygtninge.

Ved nævnets sammensætning er der lagt betydelig vægt på den særlige sagkundskab, som findes i Dansk Flygtningehjælp.

En klage til flygtningenævnet har opsættende virkning, medmindre klagen afvises af flygtningenævnet som absolut grundløs.

Såfremt udlændingen ønsker det, beskikkes en advokat. Udlændingen har ret til mundtligt at forelægge sin sag for nævnet. Eventuel yderligere mundtlighed kan bestemmes af nævnet.

Nævnets afgørelser er endelige og kan således ikke indbringes for domstolene.

Se betænkning nr. 968/1982, s. 231-241.

Til nr. 69, 70 og 78

Ændringsforslagene indebærer, at der i forhold til lovforslaget sker en ændring af flygtningenævnets sammensætning, og at nævnets sagsområde udvides til også at omfatte sager vedrørende B-flygtninge.

Ved ændringsforslag nr. 69 udvides nævnet til i stedet for 3 medlemmer (og et tilsvarende antal suppleanter) at omfatte 5 medlemmer (og et tilsvarende antal suppleanter). De to yderligere medlemmer skal udpeges efter indstilling fra socialministeren og Advokatrådet. I forhold til lovforslagets § 51, stk. 1, er der endvidere foretaget den redaktionelle ændring, at lovtæksten ikke udtrykkeligt udtaler det helt selvfølgelige, at formandens suppleant er nævnets næstformand.

Den foreslåede affattelse af § 51, stk. 2, indebærer, at der gennemføres en ligestilling mellem A- og B-flygtninge i henseende til muligheden for at indbringe tilsynet med udlændinges afgørelser for det uafhængige flygtningenævnet.

Ved ændringsforslag nr. 70 forlænges klagefristen fra 7 til 14 dage.

På grund af den foreslåede udvidelse i antallet af medlemmer af nævnet vil det i særligt hastende sager kunne være vanskeligt at indkalde hele nævnet til møde. Det foreslås derfor, at afgørelser i sager af særligt hastende karakter kan træffes af formanden og et af de øvrige medlemmer.

Hagen Hagensen (KF) nfm. Annelise Gotfredsen (KF) Bjørn Elmquist (V)

Anders Poulsen (V) Hans E. Jacobsen (FP) Lawaetz (FP) Birgith Mogensen (CD)

Nør Christensen (CD) Ole Espersen (S) Hans Jørgen Jensen (S) Torben Lund (S)

Lissa Mathiasen (S) Erik B. Smith (S) Jimmy Stahr (S) Bernhard Baunsgaard (RV)

Alice Faber (SF) Ebba Strange (SF) fmd.

Partierne VS og KrF havde ikke medlemmer i udvalget.

Bilag 1

Fra nedenstående er modtaget mundtlige eller skriftlige henvendelser

Clark, Duncan, Albertslund,
Den pakistanske Forening i Danmark,
Dansk Flygtningehjælp,
Dansk retspolitisk Forening, Udlændingegruppen,
Dansk Røde Kors,
Dansk Ungdoms Fællesråd,
Danske Kvinders Nationalråd,
FN-forbundet,
Forbundet af 1948, Landsforeningen for bøsser og lesbiske,
Fællesudvalget for Udlændingelovgivningen,
Høyer, Thorkild, advokat,
udtalelse tiltrådt af følgende organisationer:
Caribbean-Scandinavian Association,
Dansk Retspolitisk Forenings udlændingegruppe,
De udenlandske fangers talsmand ved Statsfængslet i Horsens,
Den Spanske Forening,
Foreningen af Marokkanske Arbejdere i Danmark,
Fællesklubben for indvandrere og danskere i Hvidovre,
Fællestalsmanden for udlændinge i Vridsløselille Statsfængsel,
Fængselspræsteforeningen, ved fængselspræst Jacob Arnbjerg,
Indvandrersolidaritet, Silkeborg,
Jugoslavisk Union,
Kampagnen mod Racisme,
Komiteen for Udlændinges Retssikkerhed,
Kristeligt Studenter-Settlement,
Latinamerikansk Kulturcenter,
Odat,
Organisationen for sydafrikanske flygtninge,
Sundhedsplejerskegruppen i Københavns kommune, forsamlet til tillidskvindemøde den 8.
februar 1983,
Talsmandsgruppen i Vridsløselille Statsfængsel,
The Azanian Committee,
Tyrkiske Arbejderes Solidaritetsforening, Århus amt og Omegn,
Tyrkiske Arbejderes Solidaritetsforening, Hadsten,
Tyrkisk-Dansk Forening,
Udlændinges Aktions Forening og
KRIM,
IND-sam, Indvandrerforeningernes Sammenslutning i Danmark,
Indvandrersolidaritet,
Justitia et Pax, Katolsk Kommission for Retfærdighed og Fred,
Karlebo kommune, borgmesteren,
Katolsk Radio- og Fjernsynsforbund,
Landsforeningen for Socialpædagoger,
Mellempøkeligt Samvirke,
Nebelong, Henrik, højesteretssagfører, København,
Solidaritetskomiteen Danmark-Tyrkiet,
Talsmandsgruppen, Vridsløselille statsfængsel og
Tyrkiske Arbejderes Solidaritetsforening.

Bilag 2

Nogle af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 8:

»Ad § 18:

Hvor mange udenlandske statsborgere er i henhold til bistandslovens § 4 blevet hjemsendt til deres hjemland siden bistandslovens ikrafttræden?»

Svar:

Socialministeriet har over for justitsministeriet oplyst, at socialstyrelsen i tiden fra bistandslovens ikrafttræden den 1. april 1976 indtil den 10. februar 1983 har modtaget ca. 1.300 indberetninger fra de sociale udvalg om behov for vedvarende hjælp til udlændinge efter bistandslovens § 4. I 125 af de ca. 1.300 tilfælde har socialstyrelsen truffet afgørelse om, at de pågældende udlændinge skal hjemsendes.

Spørgsmål 23:

»Ministeren bedes kommentere skrivelsen af 27. januar 1983 fra Forbundet af 1948 samt de deri indeholdte forslag til ændring af L 105, bl.a. i lyset af de overvejelser, der pågår omkring revisionen af ægteskabslovgivningen.«

Svar:

1. I skrivelsen af 27. januar 1983 har Forbundet af 1948 for det første stillet forslag om, at der som ny § 9, stk. 1, nr. 3, indføres en bestemmelse om, at der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til andre udlændinge, hvis udlændingen samlever på fælles bopæl i fast samlivsforhold med en i Danmark fastboende person af samme køn.

Efter lovforslagets § 9, stk. 1, nr. 2, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis den pågældende har nær familiemæssig eller *lignende* tilknytning til en person, der bor her i landet. Bestemmelsen giver således adgang til at meddele opholdstilladelse til udlændinge, som lever sammen med personer, der bor her i landet, uden at have indgået ægteskab med de pågældende.

Efter lovforslagets § 12 fastsætter justitsministeren nærmere regler om opholdstilladelser.

De gældende administrative bestemmelser på dette område findes i udlændingebekendtgørelsens § 25, stk. 1, nr. 2. Efter denne bestemmelse gives der bl.a. opholdstilladelse til udlændinge, som samlever på fælles bopæl i fast samlivsforhold af længere varighed med en her fastboende dansk eller udenlandsk statsborger.

I praksis gives der opholdstilladelse i disse tilfælde efter en konkret vurdering. Der lægges særlig vægt på varigheden og fastheden af parternes bekendtskab og samliv samt andre omstændigheder, der viser, om parforholdet har en fastere karakter. Der gives normalt kun opholdstilladelse, hvis samlivet har bestået i længere tid.

Den nævnte praksis gælder for såvel homoseksuelle som heteroseksuelle forhold.

Justitsministeriet kan i den forbindelse oplyse, at ægteskabsudvalget i betænkning 691/1973 har givet udtryk for, at den retlige regulering af et samliv mellem personer af samme køn har nær sammenhæng med spørgsmålet om, der skal ske en generel regulering af samlivsforholdet for ugifte samlevende.

Efter justitsministeriets opfattelse ville det bl.a. på denne baggrund næppe være hensigtsmæssigt, såfremt der i udlændingeloven indførtes den sondring mellem homo- og heteroseksuelle forhold, som forbundets forslag ville indebære.

2. Forbundet af 1948 har endvidere stillet forslag om en tilføjelse til lovforslagets § 25, nr. 2, således at der umiddelbart efter ordene . . . »familiemæssig tilknytning til herboende danske eller udenlandske statsborgere« tilføjes »herunder fast samliv med en person af samme køn«.

Efter lovforslagets § 25 skal der ved afgørelsen om udvisning bl.a. tages hensyn til, om udvisningen af forskellige grunde må antages at ville virke særlig belastende for

den pågældende. Efter § 25, nr. 2, skal der således blandt andet tages hensyn til udlændingens *personlige* eller familiemæssige tilknytning til herboende danske eller udenlandske statsborgere. Det følger heraf, at der efter denne bestemmelse skal tages hensyn til såvel homoseksuelle som heteroseksuelle samlivsforhold, og det vil efter justitsministeriets opfattelse heller ikke i denne relation være hensigtsmæssigt at indføre en særregel for homoseksuelle i lovteksten.

3. og 4. Forbundet har endelig foreslået, at der til lovforslagets § 25, nr. 3, tilføjes følgende . . . »eller risiko for, at udlændingen vil lide overlast i et sådant land«, og at der i lovforslagets § 30 indsættes et nyt stk. 2, hvorefter bestemmelsen i stk. 1 også skal gælde de i § 8 nævnte udlændinge.

Lovforslagets § 25 indeholder en beskrivelse af de humanitære hensyn, der skal tillægges vægt ved en afgørelse om udvisning, herunder en række personlige forhold, der styrker den pågældende udlændings tilknytning her til landet.

Lovforslagets § 30 indeholder en bestemmelse om, at en udlænding ikke må udsendes til et land, hvor udlændingens liv eller frihed er truet af en af de i flygtningekonventionens artikel 1 A nævnte grunde (race, religion, nationalitet, tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller politiske anskuelser), eller hvor fra udlændingen kan forventes at blive tvunget til at rejse til et sådant land.

Bestemmelsen i § 30 omfatter alle udlændinge, der skal udsendes af landet, og ikke kun udlændinge, der ved indrejsen har opnået flygtningestatus her i landet.

Efter justitsministeriets opfattelse vil der efter bestemmelsen i lovforslagets § 25 være mulighed for at tage hensyn til, om der vil være risiko for, at den pågældende vil lide overlast i sit hjemland. Bestemmelsen indeholder kun en vejledende og ikke en udtømmende beskrivelse af nogle væsentlige hensyn, der skal tages i udvisningssager.

Spørgsmål 81:

Ad besvarelsen af spørgsmål 40:

»Ministeren bedes give eksempler på anden legitimation end pas, der vil blive accepteret.«

Svar:

Efter lovforslagets § 38, stk. 3, kan justitsministeren bestemme, at udlændinge til staidighed skal medføre deres pas eller anden legitimation under ophold her i landet.

Som anført i besvarelsen af spørgsmål 40 har justitsministeriet i den gældende udlændingebekendtgørelses § 56 fastsat nærmere regler om udlændinges forpligtelse til at medføre pas eller anden legitimation under opholdet. Efter denne bestemmelse, som justitsministeriet har til hensigt at gentage i en ny udlændingebekendtgørelse, skal de pågældende udlændinge medføre *pas* eller *anden rejsellegitimation*. Hvis der er udstedt særskilt *opholdstilladelse*, skal denne i stedet medføres.

For tiden accepterer man i stedet for pas følgende former for *rejsellegitimation*:

EF-laissez passer.

FN-laissez passer.

ID-kort fra følgende lande:

Belgien – Carte d'identité.

Frankrig – Carte nationale d'identité.

Holland – Touristenkaart A og B.

Italien – Carta d'identità.

Liechtenstein – Carte d'identité.

Luxembourg – Carte d'identité og

Luxembourg – Carte d'identité et de Voyage.

Schweiz – Carte d'identité.

Vesttyskland – Personalausweis.

Kinderausweis.

Behålfsmässiger personalausweis og

Reiseausweis als Passersat, når dette præ-senteres med udløbet pas eller Personal-ausweis.

Østrig – Personalausweis.

Rejsedokument for flygtninge udstedt efter overenskomsten af 15. oktober 1946 eller konventionen af 28. august 1951.

Fremmedpas laissez passer, re-entry permits.

Rejsedokumenter udstedt efter konventionen af 28. september 1954 om statsløses retsstilling.

Søfartsbøger og ID-dokumenter efter ILO-konvention 108 af 1958 om nationale identitetsdokumenter for søfolk.

Fællespas eller kollektivpas (udlændingebekendtgørelsens § 4, stk. 2).

Indehavere af NATO-travel-order – Ordre de mission OTAN (NATO).

Indehavere af Leave order (amerikanske, britiske og canadiske statsborgere tilhørende NATO-styrkerne i Vesteuropa).

Bilag til bet. o. lovf. til udlændingelov

Indehavere af Certificate of Status »For Stateless Alien« udstedt af amerikanske militærmyndigheder i Vesttyskland til pårørende til amerikansk militærpersonale.

*Spørgsmål 82:**Ad besvarelse af spørgsmål 40:*

»Skal sidste afsnit i svaret forstås således, at der kun sjældent vil blive rejst sigtelse i bagatelagte sager, når det drejer sig om fastboende udlændinge?«

Svar:

Som anført i besvarelsen af spørgsmål 40 har justitsministeriet til hensigt, såfremt lovforslaget vedtages, at opretholde pligten for udlændinge til at medbringe pas eller anden legitimation under opholdet her i landet. Pligten vil gælde for alle udlændinge i Danmark, og overtrædelse af bestemmelsen vil kunne medføre straf af bøde, jfr. lovforslagets § 57.

Udgangspunktet vil derfor fortsat være, at alle udlændinge, som ikke medbringer den anførte dokumentation under ophold her i landet, vil kunne straffes med bøde.

Da en bestemmelse om pligt til at medbringe legitimation under ophold i Danmark særlig tager sigte på ikke fastboende udlændinge, og da navnlig fastboende udlændinge kan have undskyldelige grunde for ikke i konkrete tilfælde at have medbragt legitimation, bør der efter justitsministeriets opfattelse ikke rejses tiltale mod fastboende udlændinge i tilfælde af ubetydelige overtrædelser af bestemmelsen. I den forbindelse kan der også henvises til reglen i retsplejelovens § 937 om rettens muligheder for at afgøre visse politisager med advarsel.

*Spørgsmål 90:**Ad besvarelse af spørgsmål 81 og 82:*

Hvorledes vil man forholde sig til en fastboende udlænding, der ikke kan fremvise pas, men alene et dansk førerbevis eller et ID-kort fra en bank?

Svar:

I justitsministeriets besvarelse af retsudvalgets spørgsmål 81 fremgår det, hvilken anden form for rejselegitimation end pas eller særskilt opholdstilladelse man accepterer at ud-

lændinge medfører under ophold her i landet.

Baggrunden for, at alene de anførte dokumenter accepteres som anden legitimation under udlændingens ophold her i landet, begrundes med, at det alene af disse dokumenter umiddelbart kan konstateres, om udlændinge opholder sig lovligt i Danmark eller har tilladelse til at arbejde.

Disse oplysninger fremgår ikke af et dansk førerbevis eller af et ID-kort fra en bank.

Såfremt udlændingen alene er i stand til at legitimere sig over for politiet med et førerbevis eller ID-kort, vil det i tilsynet med udlændinges åbningstid (kl. 8.00–23.00) være nødvendigt at tilbageholde udlændingen, indtil det gennem henvendelse til tilsynet konstateres, om udlændingen opholder sig lovligt her i landet.

Uden for tilsynets åbningstid kan det være nødvendigt at tilbageholde udlændingen, indtil dokumentation for opholdets lovlighed er fremskaffet.

Spørgsmål 98:

»Der ønskes en nærmere beskrivelse af, hvorledes den gældende regel som svarende til lovforslagets § 18 og bistandslovens § 4 administreres – gerne med angivelse af konkrete eksempler.«

Spørgsmål 99:

»I samme forbindelse ønskes oplyst, hvor mange der er udsendt af landet inden for de sidste 3 år af forsørgelsesmæssige grunde.«

Svar:

Efter lovforslagets § 18 bortfalder en opholdstilladelse, når der af forsørgelsesmæssige grunde er truffet afgørelse om, at en udlænding, der ikke har de fornødne midler til sit underhold, skal hjemsendes. Beslutning om hjemsendelse af en udlænding, der har behov for vedvarende hjælp til forsørgelse, træffes efter bistandslovens § 4 af socialministeren eller den myndighed ministeren giver bemyndigelse dertil. Socialministeren har bemyndiget socialstyrelsen til at træffe afgørelse i disse sager.

Med hensyn til administrationen af bistandslovens § 4 samt antallet af udsendelser inden for de sidste 3 år af forsørgelsesmæssige grunde vedlægges som bilag kopi af soci-

alministeriets skrivelse af 16. maj 1983, hvor der henvises til udtalelse af 13. maj 1983 fra socialstyrelsen, der ligeledes vedlægges i

kopi.

Justitsministeriet kan henholde sig hertil.

SOCIALMINISTERIET

Den 16. maj 1983

I skrivelse af 10. maj 1983 (2. kt. j.nr. 83-3701-68) vedrørende L 105, som socialministeriet har modtaget den 13. maj 1983, har justitsministeriet anmodet om en udtalelse til brug ved besvarelsen af spørgsmål 98 og 99 (L 105 – bilag 54) fra retsudvalget.

I denne anledning vedlægger man en fra socialstyrelsen indhentet udtalelse af 13. maj 1983, hvortil socialministeriet kan henholde sig.

P. M. V.

E. B.

BIRTHE FREDERIKSEN

SOCIALSTYRELSEN

Bistandsafdelingen

Den 13. maj 1983

Som svar på retsudvalgets spørgsmål nr. 98 og 99 kan oplyses følgende:

Ad 98:

Fra den 1. april 1976 til dato har socialstyrelsen modtaget 1.347 indberetninger.

Ca. 20 pct. heraf er fremsendt fejlagtigt på grund af manglende kendskab til social- og sundhedsforvaltningerne til konventionerne, cirkulæret og bistandsloven.

De 1.347 indberetninger fordeler sig på ca. halvdelen af landets kommuner med overvægt på Københavns kommune og amt.

I ca. 10 pct. af tilfældene er der besluttet hjemsendelse. (Dvs. i ca. 13 pct. af de tilfælde, hvor der har skullet tages stilling til spørgsmålet).

Afgørelserne beror på et konkret skøn i hver enkelt sag. De er afhængige af samtlige relevante forhold.

Generelt kan det siges, at hjemsendelsesrisikoen for enlige er større end for ægtepar eller udlændinge i fast samlivsforhold, idet deres tilknytning til Danmark ofte vil være løsere, at nære slægtninge til herboende udlændinge (f.eks. børn og svigerbørn, forældre eller yngre søskende) er mindre udsatte for hjemsendelse end fjernere slægtninge.

Ud over familierelationerne er der imidlertid andre forhold, der spiller ind.

Det har betydning, hvor længe den pågældende har opholdt sig her i landet, og hvordan denne opholdstid har formet sig.

Er det en udlænding, der har været her i 2-3 år eller mere og i en væsentlig del af denne periode har vist evne og vilje til at klare sig uden hjælp til forsørgelse, og fremgår det af sagen, at der er nærliggende sandsynlighed for, at den pågældende på ny vil blive selvhjulpne, vil der ikke blive truffet beslutning om hjemsendelse.

Er der omvendt tale om en person, der

har opholdt sig her i et tilsvarende tidsrum uden at have kunnet klare sig selv og uden at have vist initiativ til at ændre sin situation – f.eks. ved at forsøge at lære dansk, vil det være nærliggende at beslutte hjemsendelse.

I de tilfælde, hvor en udlænding har været ude for en arbejdsskade eller har fået en erhvervs sygdom her i landet, der har gjort ham uarbejdsdygtig, har styrelsen accepteret, at den pågældende modtages til vedvarende forsørgelse.

Ifølge cirkulære om bistandslovens almindelige bestemmelser pkt. 5 skal det sociale udvalg, når det anses for sandsynligt, at den hjælp, der ydes til en person, der ikke er omfattet af bistandslovens §§ 2 eller 3, vil vare mere end 1 år, sende en indberetning til socialstyrelsen.

Denne formulering bevirker, at kommunerne i en del tilfælde sender indberetninger på et meget tidligt tidspunkt.

I de situationer, hvor hovedårsagen til, at der ydes hjælp, er forholdene på arbejdsmarkedet, har styrelsen som regel (med kopi til hjælpsmodtageren) udbedt sig fornyet indberetning efter et nærmere angivet antal måneders forløb – fordi det kan være vanskeligt på et tidligt tidspunkt at vurdere, om hjælpen virkelig vil blive vedvarende.

I de tilfælde, hvor der bliver tale om hjemsendelse, kan der, hvis pågældende udlænding ikke frivilligt vil forlade landet, rettes henvendelse til politiet om hjemsendelse af forsørgelsesmæssige grunde.

Ad 99:

I tidsrummet 1. januar 1980 – 3. maj 1983 har styrelsen modtaget 760 indberetninger. Der er truffet hjemsendelsesbeslutning i 35 tilfælde heraf. Det drejer sig om 32 nordiske og 3 EF-statsborgere.

LISE TELLING,
socialrådgiver

Til socialministeriet

Spørgsmål 100:

»Er der eksempler på, at forældre, som er kommet hertil med hjemmel i familiesammenføringsreglerne i den gældende bekendtgørelse, er blevet hjemsendt, fordi barnet ikke har formået at forestå forsørgelsen? I givet fald ønskes gerne en nærmere beskrivelse af de seneste 3 års praksis på dette område.«

Spørgsmål 101:

»Hvad omfatter bestemmelsen i den gældende bekendtgørelse om, at barnet i tilfælde af forældrenes ophold her i landet skal påtage sig forsørgelsen af forældrene.«

Svar:

Efter den gældende udlændingebekendtgørelse § 25, stk. 1, nr. 4 og 5, stilles det som betingelse for meddelelse af opholdstilladelse til udenlandske forældre, at det herboende barn påtager sig forsørgelsen af forældrene.

Opholdstilladelse til udenlandske forældre skal efter udlændingebekendtgørelsens § 46 være opnået inden indrejsen i Danmark.

Tilsynet med udlændinge har over for justitsministeriet oplyst, at man som led i tilsynets behandling af ansøgningen, foretager en afhøring af det herboende barn. I forbindelse hermed vurderes det, om barnet rent faktisk må formodes at være i stand til at opfylde sin forsørgelsespligt. Således antages et barn, der modtager hjælp efter bistandsloven, ikke at være i stand til at forsørge sine forældre.

Såfremt barnet antages at være i stand til at påtage sig forsørgelsen, og de øvrige betingelser i udlændingebekendtgørelsens § 25, stk. 1, nr. 4 og 5, er opfyldt, underskriver barnet som betingelse for opholdstilladelsen

en garantierklæring i forbindelse med opholdstilladelse for slægtninge. En kopi af garantierklæringen vedlægges.

Såvel barnet som de udenlandske forældre gøres bekendt med, at der ud over rent midlertidig hjælp ikke modtages hjælp efter sociallovgivningen. Såfremt det på grund af ændrede økonomiske forhold vil være meget vanskeligt for personer her i landet at opfylde en garantiforpligtelse, vil tilsynet i sådanne tilfælde forelægge spørgsmålet om udlændingens fortsatte forsørgelse for socialministeriet, inden der tages stilling til, hvorvidt opholdstilladelsen skal bortfalde. Socialministeriet har over for justitsministeriet oplyst, at man i disse tilfælde er villig til at vurdere, om der uanset garantierklæringen kan ydes hjælp efter sociallovgivningen.

Efter udlændingebekendtgørelsens § 36, stk. 2, kan en tidsbegrænset opholdstilladelse inddrages, såfremt udlændingen undlader at overholde de betingelser, der er knyttet til en opholds- eller arbejdstilladelse.

Det er ikke muligt for tilsynet med udlændinge på baggrund af eksisterende statistik eller registre at udtrække oplysninger om inddragelse eller nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse til udenlandske forældre til herboende danske eller udenlandske statsborgere.

En undersøgelse heraf vil ikke være mulig uden en gennemgang af et meget stort antal udlændingesager. Ved et internt rundspørge blandt tilsynets personale har ingen imidlertid kunnet erindre, at forældre, som var kommet hertil i medfør af familiesammenføringsreglerne, er blevet hjemsendt, fordi barnet ikke har formået at forestå forsørgelsen.

Udl. nr. _____

GARANTIERKLÆRING
i forbindelse med opholdstilladelse for slægtninge

Undertegnede _____

boende _____

og undertegnede _____

boende _____

erklærer herved, at jeg/vi påtager mig/os den fulde forsørgelse for

navn _____

født den _____ nationalitet _____

under dennes ophold her i landet, ligesom jeg/vi påtager mig/os den fulde udgift ved den pågældendes eventuelle hjemrejse.

Jeg/vi er bekendt med, at det er en betingelse for den opholdstilladelse, der er meddelt den pågældende, at han/hun til stadighed har fast ophold hos mig/os, og at jeg/vi råder over en passende bolig for familien, samt at han/hun ikke – ud over rent midlertidig hjælp – kan modtage hjælp efter den danske sociallovgivning.

Jeg/vi er bekendt med, at opholdstilladelsen for den pågældende kan inddrages, hvis disse betingelser ikke overholdes.

Jeg/vi er endvidere bekendt med, at den pågældende ikke har ret til at tage beskæftigelse uden arbejdstilladelse, og at en sådan arbejdstilladelse ikke kan forventes meddelt.

Dato _____

Dato _____

Underskrift _____

Underskrift _____

Spørgsmål 105:

»I lovforslagets § 22 anvendes begrebet »statens sikkerhed«. Det ønskes nærmere præciseret, hvad statens sikkerhed omfatter i relation til udvisningsreglerne.«

Svar:

Efter lovforslagets §§ 22–24 kan udlændinge – uanset varigheden af ophold her i landet – udvises, når udvisning findes påkrævet af hensyn til statens sikkerhed.

Om begrebet »statens sikkerhed« anføres der følgende i udlændingelovudvalgets betænkning nr. 968/1982, s. 164–65:

»Efter den gældende udlændingelovs § 4, stk. 1, nr. 3, jfr. § 2, stk. 1, nr. 7, kan en udlænding udvises, når udlændingens fortsatte ophold her i landet ikke er ønskelig af hensyn til statens sikkerhed eller som følge af udlændingens deltagelse i foranstaltninger, der har en mod den danske stat eller dens institutioner rettet fjendtlig karakter. Det er i folkeretten, herunder menneskerettighedskonventionerne, almindeligt anerkendt, at hensynet til statens sikkerhed kan begrunde udvisning af en udlænding, jfr. FN-konventionens art. 13, Europakonventionens art. 8, stk. 2, og flygtningekonventionens art. 32 og 33, stk. 2. En sådan regel må anses som en nødvendig bestanddel af landenes beredskabsforanstaltninger, blandt andet til imødegåelse af international terroristvirksomhed. Bestemmelserne er i 5 års perioden 1974–78 kun benyttet i to tilfælde, jfr. ovenfor s. 46. Der er i udvalget enighed om, at også den kommende udlændingelov må indeholde hjemmel til udvisning af hensyn til statens sikkerhed. Den ændrede affattelse i forhold til bestemmelsen i den gældende udlændingelov tilsigter lovens ordlyd i bedre overensstemmelse med de internationalt anerkendte formuleringer i de nævnte konventioner. Herved forstås især de interesser, der værnes af straffelovens kapitel 12 og 13; men formuleringen udelukker ikke, at også andre interesser af stor samfundsmæssig betydning kan tages i betragtning ved bestemmelsens anvendelse. Afgørelse om udvisning efter § 17, nr. 1, træffes administrativt af tilsynet med udlændinge med rekurs til justitsministeren og under dennes sædvanlige parlamentariske ansvar. Hvis der her i landet gennemføres en straffesag mod en udlænding for lovovertræ-

delse af bestemmelserne i straffelovens kapitel 12 eller 13, kan udlændingen dog under de i § 17, nr. 2, angivne betingelser udvises ved dommen, jfr. udkastets § 46.«

Spørgsmål 114:

»Vil det være i strid med grundloven at flytte justitsministeriets kompetence i henhold til loven til indenrigsministeriet?«

Svar:

Ifølge grundlovens § 14, 2. pkt., bestemmer kongen ministrenes antal »og forretningernes fordeling imellem dem.«

Bestemmelsen indeholder et af de såkaldte »kongelige prerogativer«, og ressourceomlægninger sker i overensstemmelse hermed efter indstilling fra statsministeren ved kgl. resolution.

Betydningen heraf er navnlig, at denne kompetence ikke kan indskrænkes ved lov, jfr. i det hele Alf Ross, Dansk Statsforfatningsret I (3. udgave 1980 ved Ole Espersen, s. 236 og 414, Poul Andersen, Dansk Statsforfatningsret, s. 162 f. Max Sørensen, Statsforfatningsret (2. udgave 1973 ved Peter Germer) anfører således s. 126 bl.a.:

»Forretningernes fordeling mellem ministrene og disses antal er ikke bestemt ved grundloven eller nogen lov, men beror iflg. grl. § 14, 2. pkt. på bestemmelse ved kongelig resolution. Denne udfærdiges på statsministerens indstilling. Det praktiske udgangspunkt for forretningernes fordeling i forbindelse med ministrenes udnævnelse er det sagsområde (»ressort«), der er etableret for de enkelte ministerier ved tidligere kongelige resolutioner eller ved specielle lovbestemmelser . . . Da kompetencen til at bestemme forretningernes fordeling mellem ministrene imidlertid er tillagt kongen ved grl. § 14, kan en ændring af den bestående fordeling altid ske ved kongelig resolution, uanset at en lov har forudsat en given fordeling. Der ville f.eks. intet være til hinder for, at færdselsloven ved kgl. resolution og uden lovændring blev overført til trafikministerens ressort eller hundeloven til indenrigsministerens ressort, således at de beføjelser lovene har tillagt justitsministeren fremtidig skulle udøves af henholdsvis trafikministeren og indenrigsministeren.«

Efter danske traditioner for affattelse af love angives det normalt i selve lovtæksten, hvilken minister der skal administrere den pågældende lov, uden at lovgivningsmagten i øvrigt har knyttet bestemte forudsætninger om den fremtidige ordning til en sådan bestemmelse.

En sådan bestemmelse i en lov om, at et nærmere angivet forvaltningsområde skal administreres af en bestemt minister, er ikke ugyldig, idet loven er stadfæstet af dronningen. Det følger som anført ovenfor imidlertid af bestemmelsen i grundlovens § 14, at lovens bestemmelse herom altid kan ændres ved kgl. resolution.

Fremsættelsen og gennemførelsen af et lovforslag, hvori det udtrykkeligt bestemmes, at et bestemt forretningsområde skal fratages

en bestemt minister og henlægges til en anden minister, griber således ikke i sig selv ind i den retlige kompetence, der efter grundlovens § 14, 2. pkt., er tillagt kongen (regeringen), idet udnyttelsen af denne kompetence vil fortrænge den pågældende lovbestemmelse.

Gennemførelsen af et lovforslag af denne karakter, som en regering ikke kan tilslutte sig, vil imidlertid næppe være i overensstemmelse med dansk parlamentarisk tradition, hvorefter folketinget – bortset fra den forfatningshjemlede adgang til at udtale mistillid til en minister (regeringen) – afholder sig fra at gribe ind i den til enhver tid værende regeringsleders ret til at sammensætte sin regering og fordele forretningerne blandt ministrene.